

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums

2020. gada 20. janvāris

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUM

Eiropas Savienības Tiesa

2020/C 19/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī	1
--------------	--	---

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2020/C 19/02	Lieta C-92/16: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada – (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bankia SA/Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Prejudiciāls jautājums, kas ir identisks jautājumam, par ko Tiesa jau ir lēmusi, vai uz kuru ir skaidri no judikatūras izsecināma atbilde – Noteikuma daļēja negodīguma atzīšana – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Acīmredzami nepieņemams jautājums)	2
--------------	---	---

2020/C 19/03	Lieta C-167/16: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander – (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA/Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Prejudiciāls jautājums, kas ir identisks jautājumam, par ko Tiesa jau ir lēmusi, vai uz kuru ir skaidri no judikatūras izsecināma atbilde – Noteikuma daļēja negodīguma atzīšana – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Acīmredzami nepieņemams jautājums)	3
2020/C 19/04	Lieta C-486/16: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante – (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bankia SA/Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Prejudiciāls jautājums, kas ir identisks jautājumam, par ko Tiesa jau ir lēmusi, vai uz kuru ir skaidri no judikatūras izsecināma atbilde – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu – Efektivitātes princips – Procesuālās autonomijas princips)	4
2020/C 19/05	Lieta C-801/18: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 5. septembra rīkojums (Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EU/Caisse pour l’avenir des enfants (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – Vienlīdzīga attieksme – LESD 45. pants – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 4. pants – Konvencija par sociālo nodrošinājumu, ko nodarbinātības dalībvalsts noslēgusi ar trešo valsti – Ģimenes pabalsti – Piemērošana pārrobežu darba ņēmējam, kurš nav nevienas no konvencijas līgumslēdzējām valstīm valstspiederīgais vai rezidents)	4
2020/C 19/06	Lieta C-262/19: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 11. jūlija rīkojums (Polymeles Protodikeio Athinon (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RM, SN/Agrotiki Trapeza Ellados (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Valsts atbalsts – Tādu hipotēku izveide, kas garantē lauksaimniekiem piešķirtus bankas aizdevumus – Valsts tiesību akti, kas nosaka tās summas maksimālo robežu, attiecībā uz kuru ir izveidotas hipotēkas – Nepietiekams to iemeslu izklāsts, kas lika iesniedzējtiesai uzdot jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju – Acīmredzama nepieņemamība)	5
2020/C 19/07	Lieta C-491/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūlijā iesniedza Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polija) – Mennica Wrocławska sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	6
2020/C 19/08	Lieta C-583/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. jūlijā Belén Bernaldo de Quirós iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 5. jūnija spriedumu lietā T-273/18 Bernaldo de Quirós/Komisija	6
2020/C 19/09	Lieta C-612/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. augustā CC iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedumu lietā T-248/17 RENV, CC/Parlaments	7
2020/C 19/10	Lieta C-655/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. augustā iesniedza Curtea de Apel Alba Iulia (Rumānija) – LN/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov	8
2020/C 19/11	Lieta C-709/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. septembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – Vereniging van Effectenbezitters/BP plc	9
2020/C 19/12	Lieta C-719/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. septembrī iesniedza Raad van State (Nīderlande) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	10

2020/C 19/13	Lieta C-720/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. septembrī iesniedza Verwaltungsgericht Düsseldorf (Vācija) – GR/Stadt Duisburg.	10
2020/C 19/14	Lieta C-738/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) – A/B, C.	11
2020/C 19/15	Lieta C-742/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. oktobrī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – B.K./Slovēnijas Republika.	12
2020/C 19/16	Lieta C-746/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. oktobrī iesniedza Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Spānija) – UD/Subdelegación del Gobierno en Barcelona.	12
2020/C 19/17	Lieta C-756/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. oktobrī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – Ramada Storax SA/Autoridade Tributária e Aduaneira.	13
2020/C 19/18	Lieta C-758/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. oktobrī iesniedza Polymeles Protodikeio Athinon (Grieķija) – OH/ID.	14
2020/C 19/19	Lieta C-760/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. oktobrī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) – JCM Europe (UK) Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs. . .	15
2020/C 19/20	Lieta C-766/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. oktobrī iesniedza Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugāle) – QE, RD/SATA International – Serviços de Transportes Aéreos S.A.	15
2020/C 19/21	Lieta C-768/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. oktobrī iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) – Vācijas Federatīvā Republika/SE.	16
2020/C 19/22	Lieta C-771/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 21. oktobrī iesniedza Symvoulio tis Epikrateias (Valsts padome, Grieķija) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E./Archi Exetasis Prodikastikon Prosfýgon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.	18
2020/C 19/23	Lieta C-774/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – A. B. un B. B./Personal Exchange International Limited.	19
2020/C 19/24	Lieta C-776/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – VB, WA/BNP Paribas Personal Finance SA.	19
2020/C 19/25	Lieta C-777/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – XZ, YY/BNP Paribas Personal Finance SA.	21
2020/C 19/26	Lieta C-778/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – ZX/BNP Paribas Personal Finance SA.	23
2020/C 19/27	Lieta C-779/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – AV/BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République.	24

2020/C 19/28	Lieta C-780/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – BW, CX/BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	26
2020/C 19/29	Lieta C-781/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – DY, EX/BNP Paribas Personal Finance SA	28
2020/C 19/30	Lieta C-782/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – FA/BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République	29
2020/C 19/31	Lieta C-783/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Audiencia Provincial de Barcelona (Spānija) – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/GB.....	31
2020/C 19/32	Lieta C-795/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. oktobrī iesniedza Riigikohus (Igaunija) – XX/Tartu vangla	32
2020/C 19/33	Lieta C-799/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. oktobrī iesniedza Okresný súd Košice I (Slovākija) – NI, OJ un PK/Sociálna poisťovňa	32
2020/C 19/34	Lieta C-812/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. novembrī iesniedza Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Danske Bank A/S/Skatteverket	33
2020/C 19/35	Lieta C-813/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. novembrī iesniedza Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francija) – MN	34
2020/C 19/36	Lieta C-821/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. novembrī — Eiropas Komisija/Ungārija	34
2020/C 19/37	Lieta C-847/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 20. novembrī Achemos Grupē UAB un Achema AB iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2019. gada 12. septembra spriedumu lietā T-417/16 Achemos Grupē UAB un Achema AB/Komisija	35
2020/C 19/38	Lieta C-849/19: Prasība, kas celta 2019. gada 21. novembrī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	36
2020/C 19/39	Lieta C-856/19: Prasība, kas celta 2019. gada 25. novembrī — Eiropas Komisija/Ungārija	37
2020/C 19/40	Lieta C-569/17: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 10. jūlija rīkojums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste, persona, kas iestājusies lietā: Francijas Republika	38
2020/C 19/41	Lieta C-580/18 P: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2019. gada 14. augusta rīkojums – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH/Lotte Co. Ltd, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)	38
2020/C 19/42	Lieta C-751/18: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 29. augusta rīkojums (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	39
2020/C 19/43	Lieta C-781/18: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 16. jūlija rīkojums (Tribunale ordinario di Roma (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.)/Soundreef Ltd	39

2020/C 19/44	Lieta C-180/19: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 11. jūlija rīkojums (Amtsgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – flightright GmbH/Eurowings GmbH.....	39
2020/C 19/45	Lieta C-247/19: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 19. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – HC, ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2020/C 19/46	Lieta C-327/19: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 29. augusta rīkojums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko aizsākusi Nobina Finland Oy	40
2020/C 19/47	Lieta C-345/19: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. augusta rīkojums (Amtsgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EUflight.de GmbH/Eurowings GmbH.....	40
2020/C 19/48	Lieta C-370/19: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 22. jūlija rīkojums (Amtsgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – GE/Société Air France	41
Vispārējā tiesa		
2020/C 19/49	Lieta T-287/16 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. novembra spriedums – Beļģija/Komisija (ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Beļģijas izdevumi – Nepamatoti samaksātas eksporta kompensācijas – Atgūšanas neesamība neuzmanības dēļ, kurā vainojama dalībvalsts struktūra – Visu iespējamo tiesību aizsardzības līdzekļu neizmēģināšana – Samērīgums)	42
2020/C 19/50	Lieta T-502/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. novembra spriedums – Missir Mamachi di Lusignano u.c./Komisija (Civildienests – Ierēdņi – Ierēdņa un viņa laulātās slepkavība – Pienākums nodrošināt Savienības dienestā esošo darbinieku drošību – Iestādes atbildība par morālo kaitējumu mirušā ierēdņa tiesību pārnēmējiem – Ierēdņa māte, brālis un māsa – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Pieņemamība – Locus standi atbilstoši LESD 270. pantam – Civildienesta noteikumos minēta persona – Saprātīgs termiņš).....	43
2020/C 19/51	Lieta T-31/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. novembra spriedums – Izuzquiza un Semsrott/Frontex (Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti, kas attiecas uz jūras operāciju, kuru 2017. gadā veica Frontex Vidusjūras reģiona centrālajā daļā – Izmantotie kuģi – Piekļuves atteikums – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Izņēmums sabiedrības interešu aizsardzībai valsts drošības jomā)	44
2020/C 19/52	Lieta T-527/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 21. novembra spriedums – K.A. Schmersal Holding/EUIPO – Tecnium (“tec.nicum”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “tec.nicum” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme “TECNIUM” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas 2017/1001 18. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts un 47. panta 2. un 3. punkts – Forma, kas atšķiras elementus, kuri nemaina atšķirtspēju – Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā).....	44
2020/C 19/53	Lieta T-592/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. novembra spriedums – Wywiał-Przāda/Komisija (Civildienests – Līgumdarbinieki – Atalgojums – Lēmums, ar kuru atteikts piešķirt ekspatriācijas pabalstu – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Darbs, kas veikts citā valstī labā – Diplomātiskais statuss – Piecu gadu ilgs atsauces laikposms)	45
2020/C 19/54	Lieta T-642/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. novembra spriedums – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (“DermaFaes Atopimed”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “DermaFaes Atopimed” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Dermowas” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts).....	46

2020/C 19/55	Lieta T-643/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. novembra spriedums – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (“DermaFaes”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “DermaFaes” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Dermowas” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	46
2020/C 19/56	Lieta T-695/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. novembra spriedums – Werner/EUIPO – Merck (“fLORAMED”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “fLORAMED” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MEDIFLOR” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	47
2020/C 19/57	Lieta T-711/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. novembra spriedums – Wyld/EUIPO – Kaufland Warenhandel (“wyld”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “wyld” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “WILD CRISP” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Daļējs reģistrācijas pieteikuma noraidījums)	48
2020/C 19/58	Lieta T-276/13 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. novembra rīkojums – Growth Energy un Renewable Fuels Association/Padome (Dempings – Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanola imports – Galīgais antidempinga maksājums – Apstrīdētā tiesību akta atcelšana – Intereses celt prasību zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	48
2020/C 19/59	Lieta T-618/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 21. novembra rīkojums – ZI/Komisija (Civildienests – Ierēdņi – Nodrošinājums saskaņā ar kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu – Ierēdņa laulātā apdrošināšana – Intereses celt prasību neesamība – Nepieņemamība)	49
2020/C 19/60	Lieta T-740/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Taminco/Komisija (Pagaidu noregulējums – Augu aizsardzības līdzekļi – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Darbīgā viela tirams – Laišanas tirgū apstiprināšanas nosacījumi – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)	50
2020/C 19/61	Lieta T-147/19: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. novembra rīkojums – Flovax/EUIPO – Dagniaux un Gervais Danone (“GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923”) (Eiropas Savienības preču zīme – Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923” – Apstrīdētā lēmuma atsaukšana – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	50
2020/C 19/62	Lieta T-181/19: Vispārējās tiesas 2019. gada 18. novembra rīkojums – Dickmanns/EUIPO (Civildienests – Pagaidu darbinieki – Uz noteiktu laiku noslēgts līgums, kurā ir ietverta klauzula par līguma izbeigšanu – Nosacījums, saskaņā ar kuru līgums tiek izbeigts gadījumā, ja darbinieka vārds netiek iekļauts konkursa rezerves sarakstā – Apstiprinošs akts – Sūdzības iesniegšanas termiņš – Nepieņemamība)	51
2020/C 19/63	Lieta T-518/19 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Sipcam Oxon/Komisija (Pagaidu noregulējums – Augu aizsardzības līdzekļi – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Darbīgā viela hlortalonils – Laišanas tirgū apstiprināšanas nosacījumi – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)	52
2020/C 19/64	Lieta T-549/19 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate/Komisija (Pagaidu noregulējums – Zāles reti sastopamu slimību ārstēšanai – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamības neesamība)	53
2020/C 19/65	Lieta T-568/19 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Micros Food Safety/Komisija (Pagaidu noregulējums – Bakteriofāgs – Listerioze – Listex™ P100 – Nepieņemamība)	53
2020/C 19/66	Lieta T-719/19: Prasība, kas celta 2019. gada 23. oktobrī – Northgate un Northgate Europe/Komisija	54

2020/C 19/67	Lieta T-726/19: Prasība, kas celta 2019. gada 25. oktobrī – LSEGH (Luxembourg) un London Stock Exchange Group Holdings (Italy)/Komisija	55
2020/C 19/68	Lieta T-728/19: Prasība, kas celta 2019. gada 29. oktobrī – PL/Komisija	56
2020/C 19/69	Lieta T-731/19: Prasība, kas celta 2019. gada 29. oktobrī – Arris Global/Komisija	57
2020/C 19/70	Lieta T-79/19: Vispārējās tiesas 2019. gada 18. novembra rīkojums – Lantmännen un Lantmännen Agroetanol/Komisija	58
2020/C 19/71	Lieta T-537/19: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. novembra rīkojums – DK/GSA	58

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*(2020/C 19/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 10, 13.1.2020.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 432, 23.12.2019.

OV C 423, 16.12.2019.

OV C 413, 9.12.2019.

OV C 406, 2.12.2019.

OV C 399, 25.11.2019.

OV C 383, 11.11.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada – (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bankia SA/Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

(Lieta C-92/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Prejudiciāls jautājums, kas ir identisks jautājumam, par ko Tiesa jau ir lēmusi, vai uz kuru ir skaidri no judikatūras izsecināma atbilde – Noteikuma daļēja negodīguma atzīšana – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Acīmredzami nepieņemams jautājums)

(2020/C 19/02)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Fuenlabrada

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bankia SA

Atbildētāji: Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, tie nepieļauj hipotekārā aizdevuma līguma noteikuma par kredīta pirmstermiņa atmaksu daļēju saglabāšanu, valsts tiesai atceļot elementus, kas to padara par negodīgu. Taču šie panti neliedz valsts tiesai labot šāda negodīga noteikuma – kura formulējums ir balstīts uz tiesību normu, kas ir piemērojama gadījumā, ja starp līguma pusēm ir panākta vienošanās, – spēkā neesamību, to aizstājot ar jaunu šīs atsauces tiesību normas redakciju, kas ir ieviesta pēc līguma noslēgšanas, ja, atceļot negodīgo noteikumu, attiecīgais līgums nevar pastāvēt un ja visa līguma kopumā atcelšana patērētājam rada īpaši nelabvēlīgas sekas.

⁽¹⁾ OV C 156, 2.5.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander – (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA/Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

(Lieta C-167/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Prejudiciāls jautājums, kas ir identisks jautājumam, par ko Tiesa jau ir lēmusi, vai uz kuru ir skaidri no judikatūras izsecināma atbilde – Noteikuma daļēja negodīguma atzīšana – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Acīmredzami nepieņemams jautājums)

(2020/C 19/03)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Pamatlietas puses

Prasītāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

Atbildētāji: Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, tie nepieļauj hipotekārā aizdevuma līguma noteikuma par kredīta pirmstermiņa atmaksu daļēju saglabāšanu, valsts tiesai atceļot elementus, kas to padara par negodīgu. Taču šie panti neliedz valsts tiesai labot šāda negodīga noteikuma – kura formulējums ir balstīts uz tiesību normu, kas ir piemērojama gadījumā, ja starp līguma pusēm ir panākta vienošanās, – spēkā neesamību, to aizstājot ar jaunu šīs atsauces tiesību normas redakciju, kas ir ieviesta pēc līguma noslēgšanas, ja, atceļot negodīgo noteikumu, attiecīgais līgums nevar pastāvēt un ja visa līguma kopumā atceļšana patērētājam rada īpaši nelabvēlīgas sekas.

⁽¹⁾ OV C 200, 6.6.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante – (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bankia SA/Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

(Lieta C-486/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – 6. un 7. pants – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Prejudiciāls jautājums, kas ir identisks jautājumam, par ko Tiesa jau ir lēmusi, vai uz kuru ir skaidri no judikatūras izsecināma atbilde – Valsts tiesas pilnvaras par “negodīgu” atzīta noteikuma gadījumā – Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu – Efektivitātes princips – Procesuālās autonomijas princips)

(2020/C 19/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Alicante

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bankia SA

Atbildētāji: Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

Rezolutīvā daļa

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. panta 1. punkts un efektivitātes princips tādos apstākļos kā pamatlietā ir jāinterpretē tādejādi, ka tie neaizliedz to, ka pirmās instances valsts tiesai ir saistošs apelācijas tiesas spriedums, ar kuru ir uzdots uzsākt izpildes procedūru, ņemot vērā patērētāja pieļauto no hipotekārā aizdevuma līguma izrietošo pienākumu neizpildes smagumu, lai gan šajā līgumā ir iekļauts noteikums, kas ir atzīts par negodīgu ar galīgu agrāku spriedumu, kuram valsts tiesībās nav res judicata spēka.

⁽¹⁾ OV C 441, 28.11.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 5. septembra rīkojums (Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EU/Caisse pour l'avenir des enfants

(Lieta C-801/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – Vienlīdzīga attieksme – LESD 45. pants – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 4. pants – Konvencija par sociālo nodrošinājumu, ko nodarbinātības dalībvalsts noslēgusi ar trešo valsti – Ģimenes pabalsti – Piemērošana pārrobežu darba ņēmējam, kurš nav nevienas no konvencijas līgumslēdzējām valstīm valstspiederīgais vai rezidents)

(2020/C 19/05)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Pamatlietas puses

Prasītājs: EU

Atbildētāja: Caisse pour l'avenir des enfants

Rezolutīvā daļa

LESD 45. pants, lasot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 4. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā pirmās dalībvalsts kompetentajām iestādēm nav ļauts otrās dalībvalsts pilsonim, kurš strādā pirmajā dalībvalstī, taču tajā nedzīvo, atteikt ģimenes pabalstu izmaksu par viņa bērnu, kurš kopā ar savu māti dzīvo trešajā valstī, ja, pastāvot tādiem pašiem minēto pabalstu piešķiršanas nosacījumiem, šīs iestādes saskaņā ar divpusēju starptautisku konvenciju, kura ir noslēgta starp pirmo dalībvalsti un šo trešo valsti, atzīst tiesības uz ģimenes pabalstiem saviem pilsoņiem un rezidentiem, ja vien šīs iestādes savam atteikumam nevar izvirzīt objektīvu pamatojumu.

(¹) OV C 82, 4.3.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 11. jūlija rīkojums (Polymeles Protodikeio Athinon (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RM, SN/Agrotiki Trapeza Ellados

(Lieta C-262/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Valsts atbalsts – Tādu hipotēku izveide, kas garantē lauksaimniekiem piešķirtus bankas aizdevumus – Valsts tiesību akti, kas nosaka tās summas maksimālo robežu, attiecībā uz kuru ir izveidotas hipotēkas – Nepietiekams to iemeslu izklāsts, kas lika iesniedzējtiesai uzdot jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju – Acīmredzama nepieņemamība)

(2020/C 19/06)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Polymeles Protodikeio Athinon

Pamatlietas puses

Prasītāji: RM un SN

Atbildētājs: Agrotiki Trapeza Ellados

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Polymeles Protodikeio Athinon (Atēnu pirmās instances tiesa, Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 8. februārī, ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 187, 3.6.2019.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūlijā iesniedza Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polija) – Mennica Wrocławska sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Lieta C-491/18)

(2020/C 19/07)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Mennica Wrocławska sp. z o.o.

Atbildētājs: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

2018. gada 13. decembra rīkojumā Tiesa (desmitā palāta) noteica, ka Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes Direktīvu 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), 168. panta a) punkts, 178. panta a) punkts, kā arī 226. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tas, ka valsts nodokļu iestādes nodokļa maksātājiem liedz tiesības uz maksājama vai samaksāta pievienotās vērtības priekšnodokļa atskaitīšanu tādēļ, ka izrakstītajos rēķinos ir nepareizi norādītas preces, kas ir darījuma priekšmets, – arī tad, ja nodokļa maksātājs, pirms nodokļu iestādes attiecībā uz viņu pieņemšanas lēmumu, tām ir iesniedzis visus nepieciešamos dokumentus un paskaidrojumus, lai noteiktu patieso šo darījumu priekšmetu un kas apliecina, ka šie darījumi patiešām ir notikuši.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. jūlijā Belén Bernaldo de Quirós iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 5. jūnija spriedumu lietā T-273/18 Bernaldo de Quirós/Komisija

(Lieta C-583/19 P)

(2020/C 19/08)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Belén Bernaldo de Quirós (pārstāvis: M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- Atcelt 2019. gada 5. jūnija spriedumu *Bernaldo de Quirós/Komisija* (T-273/18);
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu vienīgu pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka ir sagrozīti faktiskie apstākļi, pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pamatojums esot juridiski nepareizs.

Vispārējā tiesā iesniegtās apelācijas sūdzības otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka neesot ievērots tiesību uz aizstāvību princips atbilstoši Civildienesta noteikumu IX pielikuma 3. pantam. Vispārējā tiesa par šo pamatu ir izteikusies pārsūdzētā sprieduma 81. - 94. punktā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējās tiesas konstatējumi esot būtībā neprecīzi. Viņa uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda un acīmredzama kļūda vērtējumā, jo, pirmkārt, ar iekšējiem noteikumiem nevarot pamatot Civildienesta noteikumos paredzētas normas neievērošanu un, otrkārt, attiecīgajos vispārīgajos īstenošanas noteikumos (VĪN) neesot paredzēta iespēja deleģēt iecelējinstiūcijas kompetencē ietilpstošus jautājumus. Visbeidzot, Civildienesta noteikumu IX pielikuma 3. panta un VĪN 4. panta 4. punkta noteikumu interpretācijas pamatojums esot juridiski nepareizs.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. augustā CC iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedumu lietā T-248/17 RENV, CC/Parlaments

(Lieta C-612/19 P)

(2020/C 19/09)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: CC (pārstāvis: G. Maximini, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- Atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedumu lietā T-248/17 RENV, izņemot rezolutīvās daļas 3) punktu, kurš attiecas uz tiesāšanās izdevumiem;
- Piespriest Parlamentam izmaksāt visu atlīdzību par apelācijas sūdzības iesniedzējam nodarīto morālo un mantisko kaitējumu, izmantojot tā pieteikumā par lietas ierosināšanu lietā F-9/12 noteikto aprēķina metodi;
- Piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz daļēji atcelt 2019. gada 13. jūnija spriedumu lietā CC/Parlaments, T-248/17 RENV (izņemot rezolutīvās daļas 3) punktu), ar kuru Vispārējā tiesa piesprieda Parlamentam izmaksāt prasītājam summu 6 000 EUR apmērā un atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, pārējā daļā prasību noraidot.

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza piecus pamatus:

- Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta pārkāpums – Tiesiskās drošības principa pārkāpums – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpums;

- Tiesību kļūdas, ciktāl Vispārējā tiesa nav veikusi lūgtos pierādījumu savākšanas pasākumus un procesa organizatoriskos pasākumus;
- Paziņojuma par konkursu sagrozīšana – Sprieduma, ar kuru tiek atcelts tiesību akts, pārkāpums – Prettiesiska vērtējuma aizstāšana – Civildienesta noteikumu 1.d panta 2. punkta pārkāpums;
- Tiesību kļūda, ciktāl Vispārējā tiesa ir izslēgusi noteiktas pozīcijas no iespējas zaudēšanas vērtējuma;
- Patvaļīgs vērtējums, tiesību kļūda, pamatojuma neesamība, objektivitātes neesamība.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. augustā iesniedza Curtea de Apel Alba Iulia (Rumānija) – LN/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

(Lieta C-655/19)

(2020/C 19/10)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītājs: LN

Atbildētājas: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 2. pantam ir pretrunā tāds darījums, kura rezultātā nodokļu maksātājs, kas kā kreditors saņem īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu pret to vērstas piedziņas procedūras rezultātā un pēc kāda laika šo īpašumu pārdod, lai atgūtu aizdoto naudas summu, tiek uzskatīts par saimniecisku darbību, proti, materiāla vai nemateriāla īpašuma izmantošanu nolūkā gūt no tā ilglaicīgus ienākumus?
- 2) Vai tiesību subjekts, kurš ir veicis šādu juridisku darījumu, var tikt uzskatīts par nodokļu maksātāju Direktīvas 2006/112 9. panta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. septembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – Vereniging van Effectenbezitters/BP plc

(Lieta C-709/19)

(2020/C 19/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vereniging van Effectenbezitters

Atbildētāja: BP plc

Prejudiciālie jautājumi

- 1)
 - (a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija) (OV 2012, L 351, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Briseles I-bis regula”) 7. panta 2) punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka tieša tikai tādu finansiālu zaudējumu materializēšanās ieguldījumu kontā Nīderlandē vai ieguldījumu kontā Nīderlandē reģistrētā bankā un/vai ieguldījumu sabiedrībā, kas ir tādu lēmumu par ieguldījumiem sekas, kas ir tikuši pieņemti starptautiska biržā kotēta uzņēmuma vispārēji visā pasaulē publicētas, taču nepareizas, nepilnīgas un maldinošas informācijas iespaidā, ir pietiekams piesaistes faktors, lai atzītu Nīderlandes tiesu starptautisko jurisdikciju vietā, kur kaitējums ir materializējies (*Erfolgsort* [vieta, kurā radies kaitējums])?
 - (b) Ja tas tā nav, vai ir jākonstatē papildu apstākļi, kas pamato, ka jurisdikcija ir Nīderlandes tiesām, un par kādiem apstākļiem šajā ziņā ir runa? Vai pietiek ar [...] lūguma 4.2.2. punktā minētajiem papildu apstākļiem, lai pamatotu Nīderlandes tiesu jurisdikciju?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu ir atšķirīga, ja runa ir par saskaņā ar BW 3:305.a pantu celtu apvienības prasību, kuras mērķis ir atbilstoši pašas tiesībām pārstāvēt tādu ieguldītāju kolektīvās intereses, kas ir cietušas zaudējumus pirmā jautājuma izpratnē, kas tostarp nozīmē, ka netiek konstatētas ne dzīvesvietas, ne individuālo pirkumu vai attiecīgi individuālo lēmumu nepārdot jau piederošās akcijas īpašie apstākļi?
- 3) Ja Nīderlandes tiesu jurisdikcijā saskaņā ar Briseles I-bis regulas 7. panta 2) punktu ir izlemt par atbilstoši BW 3:305.a pantam celtu prasību, vai attiecīgās tiesas gan starptautiskā, gan iekšzemes teritoriālajā jurisdikcijā saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2) punktu ir izlemt par tādu ieguldītāju visām saistītām individuālām prasībām par zaudējumu atlīdzību, kuras ir cietušas zaudējumus pirmā jautājuma izpratnē?
- 4) Ja attiecīgajai Nīderlandes tiesai trešā jautājuma izpratnē gan ir starptautiskā, bet ne iekšzemes teritoriālā jurisdikcija izlemt par tādu ieguldītāju individuālām prasībām par zaudējumu atlīdzību, kas ir cietušas zaudējumus pirmā jautājuma izpratnē, vai iekšzemes teritoriālā piekritība ir jānosaka pēc zaudējumus cietuša ieguldītāja dzīvesvietas, bankas, kurā atrodas šī ieguldītāja personīgais bankas konts, juridiskās adreses vai bankas, kurā atrodas ieguldījumu konts, juridiskās adreses, vai arī ir jāņem vērā cits piesaistes faktors?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. septembrī iesniedza Raad van State (Nīderlande) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Lieta C-719/19)

(2020/C 19/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: FS

Atbildētājs: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 24. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, [...] ⁽¹⁾), 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo tiesību normu pieņemtais lēmums par Savienības pilsoņa izraidīšanu no uzņēmējas dalībvalsts teritorijas ir izpildīts un tas vairs nerada juridiskās sekas, tiklīdz šis Savienības pilsonis ir pierādāmā veidā atstājis šīs uzņēmējas dalībvalsts teritoriju šajā lēmumā brīvprātīgai izceļošanai paredzētajā termiņā?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši: vai šim Savienības pilsonim tūlītējas atgriešanās gadījumā uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 2004/38 6. panta 1. punktu ir tiesības uzturēties uz laiku līdz trim mēnešiem, vai arī uzņēmēja dalībvalsts var pieņemt jaunu lēmumu par izraidīšanu, lai novērstu, ka Savienības pilsonis attiecīgi uz īsu laiku iecerē uzņēmējā dalībvalstī?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild noliedzīgi: vai šim Savienības pilsonim šādā gadījumā konkrētu periodu ir jāuzturas ārpus uzņēmējas dalībvalsts teritorijas un cik ilgs ir šis periods?

⁽¹⁾ 77. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. septembrī iesniedza Verwaltungsgericht Düsseldorf (Vācija) – GR/Stadt Duisburg

(Lieta C-720/19)

(2020/C 19/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: GR

Atbildētāja: Stadt Duisburg

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Turcijas darbaņēmēja ģimenes loceklis, kuram attiecīgā darbaņēmēja sakarā atbilstoši [EEK un Turcijas Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80] 7. panta 1. punktam var tikt piešķirtas tiesības, tās zaudē, ja šis ģimenes loceklis pieņem uzņemošās dalībvalsts pilsonību, zaudējot savu līdzšinējo valstspiederību?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši – vai Turcijas darbaņēmēja ģimenes loceklis attiecīgajā situācijā joprojām var atsaukties uz tiesībām, kas izriet no APL 1/80 7. panta, ja viņš ir zaudējis uzņemošās dalībvalsts pilsonību, jo atkal ir pieņēmis iepriekšējo valstspiederību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) – A/B, C

(Lieta C-738/19)

(2020/C 19/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāja: A

Atbildētāji: B, C

Prejudiciālie jautājumi

Kā ir jāinterpretē Direktīva 93/13⁽¹⁾ un it īpaši tajā ietvertais kumulatīvās iedarbības princips, vērtējot jautājumu, vai kompensācija, kas jāmaksā patērētājam, kurš nepilda savas saistības, ir nesamērīgi liela direktīvas pielikuma 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē, ja tas skar līgumsoda noteikumus, kas saistīti ar dažāda veida līgumpārkāpumiem, kuriem pēc savas būtības nav jābūt notikušiem kopā un kas izskatāmajā lietā arī nav notikuši kopā? Vai šajā kontekstā ir būtiski, ka saistībā ar līgumpārkāpumiem, kuru dēļ tiek pieprasīts līgumsods, tiek prasīta arī zaudējumu atlīdzība, izmaksājot nelikumīgi gūto peļņu?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. oktobrī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – B.K./Slovēnijas Republika

(Lieta C-742/19)

(2020/C 19/15)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: B.K.

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 2. pantu piemēro arī tiem darba ņēmējiem, kuri strādā aizsardzības nozarē, un militārpersonām, kuras atrodas pastāvīgā darba gatavībā miera laikā?
- 2) Vai Direktīvas 2003/88/EK 2. panta normai ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram darba laikā netiek ieskaitīts laiks, kas atbilst aizsardzības nozarē strādājošu darba ņēmēju pieejamībai darbavietā vai kādā noteiktā vietā (bet ne savā dzīvesvietā), vai aizsardzības nozarē strādājošu militārpersonu esamībai pastāvīgas darba gatavības stāvoklī, kuras laikā šīs militārpersonas neveic nekādu faktisku darbu, bet tām tomēr ir fiziski jāatrodas kazarmās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. oktobrī iesniedza Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Spānija) – UD/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Lieta C-746/19)

(2020/C 19/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājs: UD

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Spānijas valsts ir pareizi transponējusi Direktīvu 2008/115 ⁽¹⁾ valsts tiesībās (*Ley Orgánica 4/2000*, kurā grozījumi izdarīti ar *Ley Orgánica 2/2009*), nelikumīgas uzturēšanās gadījumā galvenokārt piemērojot naudas sodu un tikai smagos gadījumos piemērojot izraidīšanu?
2. Vai saskaņā ar atbilstīgas interpretācijas principu Spānijas valsts var veikt Direktīvas 2008/115 tiešu piemērošanu, pat ja tas notiek pretēji šīs valsts tiesību aktos noteiktajam un pasliktina ārvalstnieka stāvokli?
3. Vai *Ley Orgánica 4/2000* 55. panta 1. punkts un 57. panta 1. punkts var tikt interpretētas atbilstīgi Direktīvai 2008/115, proti, kas nozīmē, ka Spānijas tiesību sistēmā spēkā paliek norma, kurā kā galvenais sods par nelikumīgu uzturēšanos ir noteikts naudas sods, vai arī, gluži pretēji, tā rezultātā šis valsts tiesiskais regulējums tiktu interpretēts *contra legem*?
4. Vai valsts tiesai ir jāturpina piemērot naudas sodu kā galveno sodu un piemērot izraidīšanu smagākos gadījumos vai, gluži pretēji, tai obligāti ir jāpiemēro izraidīšana visos gadījumos, izņemot tos, kas Direktīvā 2008/115 ir tieši izslēgti?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. oktobrī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – Ramada Storax SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-756/19)

(2020/C 19/17)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ramada Storax SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ [..] 90. un 273. pantu, PVN neitralitātes un samērīguma principus, kā arī ekonomiskās pamatbrīvības var interpretēt tādējādi, ka tie atļauj Portugāles likumdevējam ar 1984. gada 26. decembra Dekrētlikumu Nr. 394-B/84 apstiprinātā *Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado* (Pievienotās vērtības nodokļa kodekss) 78. panta 7. punkta b) apakšpunktā iespēju koriģēt pievienotās vērtības nodokli (PVN) attiecībā uz prasījumiem, kas maksātnespējas procedūrā ir tikuši atzīti par neatgūstamiem, *aprobežot* tikai ar minētajā pantā paredzētajiem gadījumiem (proti, daļējas maksātnespējas atzīšanu pēc tam, kad ir stājies likumīgā spēkā spriedums par maksātnespējas atzīšanu un prasījumu atmaksas secības noteikšanu atbilstoši ar 2004. gada 18. marta Dekrētlikumu Nr. 53/2004 apstiprinātajam *Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas* (Uzņēmumu maksātnespējas un atveseļošanas kodekss - *CIRE*) vai arī pēc tam, kad ir panākta minētā kodeksa 156. pantā paredzētā vienošanās par atmaksas plāna apstiprināšanu, ja tāda ir), līdz ar to šim nolūkam neatzīstot citu dalībvalstu tiesu nolēmumus, ar kuriem maksātnespējas procedūrā izvirzītie prasījumi ir atzīti par neatgūstamiem?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. oktobrī iesniedza Polymeles Protodikeio Athinon (Grieķija) – OH/ID

(Lieta C-758/19)

(2020/C 19/18)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Polymeles Protodikeio Athinon

Pamatlietas puses

Prasītājs: OH

Atbildētājs: ID

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Protokola 11. pantā ⁽¹⁾ minētie jēdzieni “imunitāte pret tiesvedību” un “imunitāte”, ņemot vērā to formulējumu un mērķi, ir vienādi?
- 2) Vai 11. pantā minētā “imunitāte pret tiesvedību”/“imunitāte” ietver un aptver ne tikai kriminālvajāšanu, bet arī civiltiesiskas prasības, ko pret Komisijas locekļiem ierosina cietušās trešās personas?
- 3) Vai Komisāra “imunitāti pret tiesvedību”/“imunitāti” var atcelt arī tādā pret to vērstā civiltiesiskā tiesvedībā kā šajā lietā? Apstiprinošas atbildes gadījumā, kam ir jāveic atcelšanas procedūra?
- 4) Vai Eiropas Savienības tiesām ir jurisdikcija lemt par tādu prasību par Komisāra ārpuslīgumisko atbildību kā šajā lietā?

⁽¹⁾ 11. pants 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kas kā 7. protokols pievienots Līgumam [par Eiropas Savienības darbību].

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. oktobrī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) – JCM Europe (UK) Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-760/19)

(2020/C 19/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: JCM Europe (UK) Ltd

Atbildētājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1760 ⁽¹⁾ (2016. gada 28. septembris) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl tajā banknošu autentiskuma pārbaudīšanas ierīce un nodalījumi banknošu glabāšanai, kas norādīti regulā, ir klasificēti ar KN kodu 84729070, nevis ar KN kodu 90314990?
- 2) Proti, vai Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1760 ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl tā:
 - a) nepamatoti ierobežo 9031. pozīcijas piemērošanas jomu;
 - b) nepamatoti paplašina 8472. pozīcijas piemērošanas jomu;
 - c) ņem vērā nepieļaujamus faktorus;
 - d) klasificējot izstrādājumu, kā izklāstīts minētajā regulā, pienācīgi neņem vērā paskaidrojumus, KN pozīcijas un/vai vispārīgos interpretācijas noteikumus.

⁽¹⁾ OV 2016, L 269, 6. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. oktobrī iesniedza Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugāle) – QE, RD/SATA International – Serviços de Transportes Aéreos S.A.

(Lieta C-766/19)

(2020/C 19/20)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Pamatlietas puses

Prasītājas: QE, RD

Atbildētāja: SATA International – Serviços de Transportes Aéreos S.A.

Persona, kas iestājusies lietā: ANA – Aeroportos de Portugal, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai Regulas Nr. 261/2004⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē par “ārkārtēju apstākli”, kas atbrīvo gaisa pārvadātāju no pienākuma maksāt kompensāciju, ir uzskatāms tāds fakts kā tas, kas notika 2017. gada 10. maijā Lisabonas lidostā, kad notika vispārējs un nozīmīgs degvielas piegādes pārtraukums, kā rezultātā nebija iespējama gaisa kuģu degvielas uzpilde pēc sūkņu sistēmas avārijas, kas neļāva pārsūknēt degvielu padeves sistēmā, par kuru ir atbildīgas iestādes, kas pārvalda lidostas infrastruktūru, un šī avārija ietekmēja minētās lidostas nepārtrauktu funkcionēšanu un darbības, izraisot 473 lidojumu kavēšanos un atcelšanu, no kuriem 12 lidojumi tika novirzīti, 98 lidojumi tika atcelti un 363 lidojumi kavējās, ietekmējot vairāk nekā 41 000 pasažieru?
- b) Vai ir uzskatāms, ka gaisa pārvadātājs ir veicis visus iespējamus pasākumus, lai samazinātu lidojuma kavēšanos, ja tas, nespējot uzpildīt degvielu Lisabonas lidostā iepriekšminētajos apstākļos, nolēma uzpildīt degvielu citā tuvākajā lidostā (Portu) un, ņemot vērā kavējumu, kas radies saistībā ar novēlotu izlidošanu no Lisabonas lidostas un degvielas uzpildes darbībām citā lidostā, kā rezultātā šī gaisakuģa apkalpei vairs nebija pieejams lidojuma darba laiks, kas saskaņā ar likumu ļautu veikt lidojumu, kas ir kavējies, noslēdza ar citu gaisa pārvadātāju operatīvās nomas līgumu (ACMI), lai veiktu minēto lidojumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. oktobrī iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) – Vācijas Federatīvā Republika/SE

(Lieta C-768/19)

(2020/C 19/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika

Atbildētājs: SE

Beteiligter: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāda patvēruma meklētāja gadījumā, kurš pirms pilngadības iestāšanās viņa bērnam, ar kuru izcelsmes valstī ir pastāvējusi ģimene un kuram, pamatojoties uz pirms pilngadības sasniegšanas iesniegtu aizsardzības pieteikumu, pēc pilngadības sasniegšanas ir ticis piešķirts alternatīvās aizsardzības statuss (turpmāk tekstā – “persona, kurai ir tiesības uz aizsardzību”), ir ieceļojis personas, kurai ir tiesības uz aizsardzību, uzņēmējā dalībvalstī un tur tāpat ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu (turpmāk tekstā – “patvēruma meklētājs”), piemērojot valsts tiesisko regulējumu, kurā, piešķirot no personas, kurai ir tiesības uz aizsardzību, statusa atvasinātas tiesības uz alternatīvās aizsardzības piešķiršanu, ir atsaucē uz Direktīvas 2011/95/ES 2. panta j) punktu, atbildot uz jautājumu, vai persona, kurai ir tiesības uz aizsardzību, ir “nepilngadīga” Direktīvas 2011/95/ES (1) 2. panta j) punkta trešā ievilkuma izpratnē, ir jāņem vērā brīdis, kad tiek pieņemts lēmums par patvēruma meklētāja patvēruma pieteikumu vai arī ir jāņem vērā agrāks brīdis, piemēram, brīdis, kad:
 - a) personai, kurai ir tiesības uz aizsardzību, ir ticis piešķirts alternatīvās aizsardzības statuss;
 - b) patvēruma meklētājs ir iesniedzis patvēruma pieteikumu;
 - c) patvēruma meklētājs ir ieceļojis uzņēmējā dalībvalstī; vai
 - d) persona, kurai ir tiesības uz aizsardzību, ir iesniegusi patvēruma pieteikumu?
- 2) Gadījumā,
 - a) ja noteicoša nozīme ir pieteikuma iesniegšanas brīdim:

Vai šajā ziņā ir jābalstās uz rakstveidā, mutvārdos vai citādā veidā izteikto patvēruma lūgumu, par ko ir uzzinājusi valsts iestāde, kuras kompetencē ir izlemt par patvēruma pieteikumu (patvēruma pieprasījums), vai arī uz formāli iesniegto starptautiskās aizsardzības pieteikumu?
 - b) ja noteicoša nozīme ir patvēruma meklētāja ieceļošanas brīdim vai brīdim, kad viņš ir iesniedzis patvēruma pieteikumu, vai nozīme ir arī tam, vai šajā brīdī vēl nebija pieņemts lēmums par aizsardzības pieteikumu, kuru bija iesniegusi persona, kurai ir tiesības uz aizsardzību un kurai vēlāk tika atzītas tiesības uz alternatīvo aizsardzību?
- 3)
 - a) Kādas prasības ir jāizvirza 1) punktā aprakstītajā situācijā, lai patvēruma meklētāja gadījumā būtu runa par “ģimenes locekli” (Direktīvas 2011/95/ES 2. panta j) punkts), kurš “saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu atrodas tajā pašā dalībvalstī”, kurā uzturas persona, kurai ir tikusi piešķirta starptautiskā aizsardzība un ar kuru ģimene ir pastāvējusi “jau izcelsmes valstī”? Vai minētā priekšnoteikums ir īpaši ir tāds, ka persona, kurai ir tiesības uz aizsardzību, un patvēruma meklētājs ir atjaunojuši ģimenes dzīvi uzņēmējā dalībvalstī Pamattiesību hartas 7. panta izpratnē, vai arī šajā ziņā pietiek tikai ar personas, kurai ir tiesības uz aizsardzību, un patvēruma pieteikuma iesniedzēja vienlaicīgu uzturēšanos uzņēmējā dalībvalstī? Vai vecāks ir ģimenes loceklis arī tad, ja ieceļošanas mērķis, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, nebija faktiski uzņemties atbildību Direktīvas 2011/95/ES 2. panta j) punkta trešā ievilkuma izpratnē par personu, kurai ir tikusi piešķirta starptautiskā aizsardzība un kura ir vēl nepilngadīga un neprecējusies?
 - b) Ja uz 3.a) jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka ir jābūt atjaunotai personas, kurai ir tiesības uz aizsardzību, un patvēruma meklētāja ģimenes dzīvei uzņēmējā dalībvalstī Pamattiesību hartas 7. panta izpratnē, vai ir nozīme tam, kurā brīdī tas ir noticis? Vai šajā ziņā ir jābalstās it īpaši uz to, vai ģimenes dzīve ir tikusi atjaunota konkrētā termiņā pēc patvēruma meklētāja ieceļošanas, patvēruma pieteikuma iesniedzēja patvēruma meklētāja brīdī vai brīdī, kad persona, kurai ir tiesības uz aizsardzību, vēl bija nepilngadīga?
- 4) Vai patvēruma meklētājs zaudē ģimenes locekļa statusu Direktīvas 2011/95/ES 2. panta j) punkta trešā ievilkuma izpratnē, personai, kurai ir tiesības uz aizsardzību, sasniedzot pilngadību un beidzoties ar to saistītajai atbildībai par personu, kura ir nepilngadīga un neprecējusies? Ja uz šo jautājumu tiktu atbildēts noliedzīgi, vai šis ģimenes locekļa statuss (un ar to saistītās tiesības) tiek saglabāts pēc šī brīža bez laika ierobežojuma vai tas tiek zaudēts, beidzoties konkrētam termiņam (ja tas tā ir tad: kādam?) vai iestājoties konkrētam notikumam (ja tas tā ir, tad: kādiem)?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 21. oktobrī iesniedza Symvoulio tis Epikrateias (Valsts padome, Grieķija) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E./Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

(Lieta C-771/19)

(2020/C 19/22)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītājas: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Atbildētājas: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai Padomes Direktīvas 92/13/EEK ⁽¹⁾ (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV 1992, L 76), 1. panta 3. punkts, 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, un 2.bis panta 2. punkts, tos skatot, ņemot vērā judikatūras secinājumus spriedumos *Fastweb* (C-100/12), *PFE* (C-689/13), *Archus un Gama* (C-131/16) un *Lombardi* (C-333/18), ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesu praksi, saskaņā ar kuru gadījumā, ja nevis līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas pēdējā posmā, bet gan iepirkuma procedūras iepriekšējā posmā (tādā kā tehnisko piedāvājumu pārbaudes posms) ar līgumslēdzējas iestādes lēmumu ir izslēgts viens pretendents un savukārt ir pieļauts cits pretendents (konkurents), noraidītais pretendents, gadījumā, ja kompetentā tiesa noraida tā prasību apturēt akta (AEPP lēmuma) izpildi daļā, kas attiecas uz tā izslēgšanu no konkursa, saglabā likumīgās intereses tajā pašā prasībā apturēt akta izpildi prasīt otrā pretendenta izslēgšanu, norādot vienīgi, ka tas esot pieļauts, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentu piedāvājumiem principu?
- b) Ja atbilde uz a) jautājumu ir apstiprinoša, vai minētās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka iepriekš minētos apstākļos noraidītajam pretendentam ir tiesības prasībā par akta izpildes apturēšanu apstrīdēt jebkādu trūkumu konkurenta dalībā iepirkuma procedūrā, proti, celt iebildumus arī pret citām atšķirīgām konkurenta piedāvājumu nepilnībām, kuras atšķiras no nepilnībām, kuru dēļ tika izslēgts viņa paša piedāvājums, lai, pirmkārt, apturētu iepirkuma konkursa turpināšanu un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkurentam ar aktu, kas būtu jāpieņem nākamajā procedūras posmā, un, otrkārt, gadījumā, ja pamatprasība (prasība atcelt aktu) tiek apmierināta, šis konkurents tiktu izslēgts, līguma slēgšanas tiesību piešķiršana tiktu izbeigta un, iespējams, šī iemesla dēļ tiktu rīkota jauna iepirkuma procedūra, kurā piedalītos izslēgtais prasītājs?
- 2) Vai atbildei uz iepriekšējo jautājumu ir būtisks apstāklis, ka nosacījums piekļuvei pagaidu (bet arī galīgai) tiesiskai aizsardzībai ir iepriekšējās pārsūdzības noraidīšana neatkarīgā valsts iestādē, kas izskata administratīvās pārsūdzības, arī ņemot vērā secinājumus, kas ir izklāstīti spriedumā *Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich* (C-355/15)?
- 3) Vai atbildei uz pirmo jautājumu ir būtisks apstāklis, ka gadījumā, ja noraidītā pretendenta iebildumi par konkurenta dalību iepirkuma procedūrā ir apmierināti: a) varētu būt neiespējami organizēt jaunu iepirkuma procedūru vai b) iemesls, kādēļ prasītājs ir ticis izslēgts, neļauj tam piedalīties iespējamā jaunā iepirkuma procedūrā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīvas 92/13/EEK [(1992. gada 25. februāris) ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē] (OV 1992, L 76, 14. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – A. B. un B. B./Personal Exchange International Limited

(Lieta C-774/19)

(2020/C 19/23)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: A.B. un B.B.

Atbildētājs: Personal Exchange International Limited

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par līgumu, ko patērētājs noslēdzis tādiem mērķiem, kas var būt uzskatāmi par nesaistītiem ar viņa profesionālo darbību, var tikt kvalificēts arī līgums par pokera spēli tiešsaistē, ko kāda privātpersona attālināti caur tīmekļvietni noslēgusi ar kādu ārvalstu tiešsaistes spēļu operatoru un kas pakļauts minētā operatora līguma vispārīgajiem noteikumiem, ja minētā persona vairākus gadus ir sevi uzturējusi ar šādi gūtajiem ieņēmumiem vai ar laimestiem no pokera spēles, lai gan šai personai nav formālas reģistrācijas šādas darbības veikšanai un katrā ziņā šī persona nepiedāvā šo darbību tirgū trešajām personām kā pakalpojumu par atlīdzību?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – VB, WA/BNP Paribas Personal Finance SA

(Lieta C-776/19)

(2020/C 19/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāji: VB, WA

Atbildētāja: BNP Paribas Personal Finance SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 93/13 (¹), kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta noteikumu par noilgumu piemērošana sekojošos gadījumos: (a) [līguma] noteikuma atzīšanas par negodīgu gadījumā, (b) iespējamās [samaksāto summu] atmaksas gadījumā, (c) ja patērētājs ir prasītājs un (d) ja patērētājs ir atbildētājs, tostarp pretraspasībā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta pilnībā vai daļēji noliedzīga atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta valsts judikatūras piemērošana, kurā noilguma termiņa sākums ir noteikts dienā, kad tiek akceptēts aizdevuma piedāvājums, nevis dienā, kad rodas nopietnas finanšu grūtības?
- 3) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkoti, ar kuriem ir konkrēti noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kursa risks gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?
- 4) Vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tāds līguma noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, pamatojoties uz to, ka:

— pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē;

— piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;

— piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks iegrāmatota kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru;

— punktos "iekšējais euro konts" un "iekšējais Šveices franku konts" ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīti konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisma darbības veids, lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts "valūtas maiņas kursa risks", kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesapeļ ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts "procentu likmes risks"?

- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, ja ceturtajā jautājumā minētos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līgumā, kura sākotnējais termiņš ir 25 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par 5,37 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā "risks" vai "grūtības"?
- 6) Vai pienākums pierādīt noteikuma "vienkāršo un skaidri saprotamo" raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai uz patērētāju?

- 7) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji, un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?
- 8) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkotais, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – XZ, YY/BNP Paribas Personal Finance SA

(Lieta C-777/19)

(2020/C 19/25)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāji: XZ, YY

Atbildētāja: BNP Paribas Personal Finance SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 93/13 (¹), kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta noteikumu par noilgumu piemērošana sekojošos gadījumos: (a) [līguma] noteikuma atzīšanas par negodīgu gadījumā, (b) iespējamās [samaksāto summu] atmaksas gadījumā, (c) ja patērētājs ir prasītājs un (d) ja patērētājs ir atbildētājs, tostarp pretraspībā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta pilnībā vai daļēji noliedzīga atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta valsts judikatūras piemērošana, kurā noilguma termiņa sākums ir noteikts dienā, kad tiek akceptēts aizdevuma piedāvājums, nevis dienā, kad rodas nopietnas finanšu grūtības?
- 3) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkotie, ar kuriem ir konkrēti noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kursa risks gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?

- 4) Vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tāds līguma noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, pamatojoties uz to, ka:
- pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē;
 - piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;
 - piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks iegrāmatota kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru;
 - punktus "iekšējais euro konts" un "iekšējais Šveices franku konts" ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīti konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisma darbības veids, lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts "valūtas maiņas kursa risks", kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesaņem ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts "procentu likmes risks"?
- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, ja ceturtajā jautājumā minētos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līgumā, kura sākotnējais termiņš ir 22 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par no 5 līdz 6 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā "risks" vai "grūtības"?
- 6) Vai pienākums pierādīt noteikuma "vienkāršo un skaidri saprotamo" raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai patērētāju?
- 7) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji, un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?
- 8) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkots, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – ZX/BNP Paribas Personal Finance SA

(Lieta C-778/19)

(2020/C 19/26)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāji: ZX

Atbildētāja: BNP Paribas Personal Finance SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 93/13 (¹), kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta noteikumu par noilgumu piemērošana sekojošos gadījumos: (a) [līguma] noteikuma atzīšanas par negodīgu gadījumā, (b) iespējamās [samaksāto summu] atmaksas gadījumā, (c) ja patērētājs ir prasītājs un (d) ja patērētājs ir atbildētājs, tostarp pretprasībā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta pilnībā vai daļēji noliedzīga atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta valsts judikatūras piemērošana, kurā noilguma termiņa sākums ir noteikts dienā, kad tiek akceptēts aizdevuma piedāvājums, nevis dienā, kad rodas nopietnas finanšu grūtības?
- 3) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkoti, ar kuriem ir konkrēti noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kursa risks gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?
- 4) Vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tāds līguma noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, pamatojoties uz to, ka:
 - pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē;
 - piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;
 - piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks iegrāmatota kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru;

— punktos “iekšējais euro konts” un “iekšējais Šveices franku konts” ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīts konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisma darbības veids, lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts “valūtas maiņas kursa risks”, kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesaņem ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts “procentu likmes risks”?

- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienų tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir “vienkāršs un skaidri saprotams” direktīvas izpratnē, ja ceturtajā jautājumā minētos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līgumā, kura sākotnējais termiņš ir 25 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par 5,37 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā “risks” vai “grūtības”?
- 6) Vai pienākums pierādīt noteikuma “vienkāršo un skaidri saprotamo” raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai patērētāju?
- 7) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji, un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?
- 8) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkotais, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – AV/BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(Lieta C-779/19)

(2020/C 19/27)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: AV

Atbildētāji: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 93/13 (¹), kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta noteikumu par noilgumu piemērošana sekojošos gadījumos: (a) [līguma] noteikuma atzīšanas par negodīgu gadījumā, (b) iespējamās [samaksāto summu] atmaksas gadījumā, (c) ja patērētājs ir prasītājs un (d) ja patērētājs ir atbildētājs, tostarp pretprasībā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta pilnībā vai daļēji noliedzosa atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta valsts judikatūras piemērošana, kurā noilguma termiņa sākums ir noteikts dienā, kad tiek akceptēts aizdevuma piedāvājums, nevis dienā, kad rodas nopietnas finanšu grūtības?
- 3) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkoti, ar kuriem ir konkrēti noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kursa risks gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?
- 4) Vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tāds līguma noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, pamatojoties uz to, ka:

— pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē;

— piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;

— piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks integrāta kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru;

— punktos "iekšējais euro konts" un "iekšējais Šveices franku konts" ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīti konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisma darbības veids, lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts "valūtas maiņas kursa risks", kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesāņem ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts "procentu likmes risks"?

- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, ja ceturtajā jautājumā minētos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līgumā, kura sākotnējais termiņš ir 25 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par 5,61 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā "risks" vai "grūtības"?
- 6) Vai pienākums pierādīt noteikuma "vienkāršo un skaidri saprotamo" raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai patērētāju?

- 7) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji, un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?
- 8) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkotais, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – BW, CX/BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(Lieta C-780/19)

(2020/C 19/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāji: BW, CX

Atbildētāji: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 93/13 (¹), kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta noteikumu par noilgumu piemērošana sekojošos gadījumos: (a) [līguma] noteikuma atzīšanas par negodīgu gadījumā, (b) iespējamās [samaksāto summu] atmaksas gadījumā, (c) ja patērētājs ir prasītājs un (d) ja patērētājs ir atbildētājs, tostarp pretraspībā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta pilnībā vai daļēji noliedzīga atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta valsts judikatūras piemērošana, kurā noilguma termiņa sākums ir noteikts dienā, kad tiek akceptēts aizdevuma piedāvājums, nevis dienā, kad rodas nopietnas finanšu grūtības?
- 3) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkotie, ar kuriem ir konkrēti noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kursa risks gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?

- 4) Vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tāds līguma noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir “vienkāršs un skaidri saprotams” direktīvas izpratnē, pamatojoties uz to, ka:
- pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē;
 - piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;
 - piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks iegrāmota kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru;
 - punktos “iekšējais euro konts” un “iekšējais Šveices franku konts” ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīti konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisms darbības veids, lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts “valūtas maiņas kursa risks”, kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesāņem ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts “procentu likmes risks”?
- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir “vienkāršs un skaidri saprotams” direktīvas izpratnē, ja ceturtajā jautājumā minētos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līgumā, kura sākotnējais termiņš ir 25 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par 5,33 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā “risks” vai “grūtības”?
- 6) Vai pienākums pierādīt noteikuma “vienkāršo un skaidri saprotamo” raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai patērētāju?
- 7) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji, un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?
- 8) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkots, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) –
DY, EX/BNP Paribas Personal Finance SA**

(Lieta C-781/19)

(2020/C 19/29)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāji: DY, EX

Atbildētāja: BNP Paribas Personal Finance SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 93/13 (¹), kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta noteikumu par noilgumu piemērošana sekojošos gadījumos: (a) [līguma] noteikuma atzīšanas par negodīgu gadījumā, (b) iespējamās [samaksāto summu] atmaksas gadījumā, (c) ja patērētājs ir prasītājs un (d) ja patērētājs ir atbildētājs, tostarp pretprasībā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta pilnībā vai daļēji noliedzīga atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta valsts judikatūras piemērošana, kurā noilguma termiņa sākums ir noteikts dienā, kad tiek akceptēts aizdevuma piedāvājums, nevis dienā, kad rodas nopietnas finanšu grūtības?
- 3) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkoti, ar kuriem ir konkrēti noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kursa risks gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?
- 4) Vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tāds līguma noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkots ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, pamatojoties uz to, ka:
 - pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē;
 - piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;
 - piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks iegrāmatota kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru;

- punktos “iekšējais euro konts” un “iekšējais Šveices franku konts” ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīti konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisma darbības veids, lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts “valūtas maiņas kursa risks”, kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesāņem ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts “procentu likmes risks”?
- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienų tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir “vienkāršs un skaidri saprotams” direktīvas izpratnē, ja ceturtajā jautājumā minētos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līgumā, kura sākotnējais termiņš ir 25 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par 5,61 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā “risks” vai “grūtības”?
- 6) Vai pienākums pierādīt noteikuma “vienkāršo un skaidri saprotamo” raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai patērētāju?
- 7) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji, un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?
- 8) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkotais, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal de grande instance de Paris (Francija) – FA/BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(Lieta C-782/19)

(2020/C 19/30)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: FA

Atbildētāja: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 93/13 ⁽¹⁾, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta noteikumu par noilgumu piemērošana sekojošos gadījumos: (a) [līguma] noteikuma atzīšanas par negodīgu gadījumā, (b) iespējamās [samaksāto summu] atmaksas gadījumā, (c) ja patērētājs ir prasītājs un (d) ja patērētājs ir atbildētājs, tostarp pretraspasībā?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta pilnībā vai daļēji noliedzosa atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā efektivitātes principu, tādā lietā kā pamatlieta netiek pieļauta valsts judikatūras piemērošana, kurā noilguma termiņa sākums ir noteikts dienā, kad tiek akceptēts aizdevuma piedāvājums, nevis dienā, kad rodas nopietnas finanšu grūtības?
- 3) Vai tādi noteikumi kā pamatlietā aplūkoti, ar kuriem ir konkrēti noteikts, ka Šveices franks ir norēķinu valūta un euro ir maksājuma valūta, kā rezultātā valūtas maiņas kurss gulstas uz aizņēmēju, ietilpst līguma galvenajā priekšmetā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē, ja valūtas maiņas izdevumu apmērs netiek apstrīdēts un, ja pastāv noteikumi, ar kuriem aizņēmējam ir paredzēta iespēja noteiktos datumos izmantot iespēju veikt konvertēšanu euro valūtā saskaņā ar iepriekš noteiktu formulu?
- 4) Vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tāds līguma noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, pamatojoties uz to, ka:

— pirms aizdevuma sagatavotajā piedāvājumā ir sīki izklāstīti valūtas maiņas darījumi aizdevuma visas pastāvēšanas laikā un ir precizēts, ka izmantotais euro valūtas maiņas kurss pret Šveices frankiem būs tas, kuru piemēro divas darba dienas pirms notikuma, kas nosaka darījumu un kurš ir publicēts Eiropas Centrālās bankas tīmekļa vietnē;

— piedāvājumā ir minēts, ka aizņēmējs piekrīt valūtas maiņas darījumiem no Šveices frankiem euro un no euro Šveices frankos, kas nepieciešami aizdevuma darbībai un atmaksāšanai, un ka aizdevējs konvertēs ikmēneša atmaksas maksājumu, kas veikti euro valūtā, atlikumu Šveices frankos pēc ar aizdevumu saistīto papildu izdevumu samaksas;

— piedāvājumā ir norādīts, ka, ja valūtas maiņas darījuma rezultātā maksājamā summa Šveices frankos atmaksas termiņa beigās ir mazāka, kapitāla amortizācija būs lēnāka un konkrētā atmaksas termiņa iespējamā neamortizētā kapitāla daļa tiks iegrāmatota kā debeta atlikums Šveices franku kontā, un ir precizēts, ka aizdevuma kapitāla amortizācija mainīsies atkarībā no valūtas maiņas kursa, ko piemēro ikmēneša atmaksas maksājumiem, svārstībām uz augšu vai uz leju, [un] ka šīs izmaiņas var izraisīt aizdevuma amortizācijas ilguma pagarināšanos vai samazināšanos un, iespējams, grozīt kopējo atmaksas apmēru;

— punktos "iekšējais euro konts" un "iekšējais Šveices franku konts" ir sīki izklāstītas darbības, kas tiek veiktas katra atmaksas maksājuma brīdī katra konta kredītā un debitā, un līgumā pārskatāmi ir izklāstīti konkrētais ārvalstu valūtas maiņas mehānisma darbības veids, lai gan piedāvājumā konkrēti nav skaidri minēts "valūtas maiņas kurss risks", kas ir jāuzņemas aizņēmējam, ņemot vērā, ka viņš nesaņem ienākumus norēķinu valūtā, kā arī nav skaidri minēts "procentu likmes risks"?

- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai ar Direktīvu 93/13, kas ir interpretēta, ņemot vērā Kopienas tiesību efektivitātes principu, netiek pieļauta valsts judikatūra, kurā tiek uzskatīts, ka tāds noteikums vai noteikumu kopums kā pamatlietā aplūkotais ir "vienkāršs un skaidri saprotams" direktīvas izpratnē, ja ceturtajā jautājumā minētos elementus papildina tikai simulācija, saskaņā ar kuru līgumā, kura sākotnējais termiņš ir 25 gadi, maksājuma valūtas vērtība attiecībā pret norēķinu valūtu samazinās par no 5 līdz 6 %, un kurā nav minēti tādi vārdi kā "risks" vai "grūtības"?
- 6) Vai pienākums pierādīt noteikuma "vienkāršo un skaidri saprotamo" raksturu Direktīvas 93/13 izpratnē, tostarp attiecībā uz līguma noslēgšanas apstākļiem, gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju vai uz patērētāju?

- 7) Ja pienākums pierādīt noteikuma vienkāršo un skaidri saprotamo raksturu gulstas uz pārdevēju vai piegādātāju, vai ar Direktīvu 93/13 netiek pieļauta tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, ja pastāv dokumenti, kas attiecas uz pārdošanas paņēmieniem, tiek uzskatīts, ka aizņēmējiem ir jāpierāda, pirmkārt, ka viņi ir bijuši šajos dokumentos ietvertās informācijas saņēmēji, un, otrkārt, ka viņiem tos ir adresējusi tieši banka vai, gluži pretēji, ar [šo direktīvu] tiek prasīts, ka šie elementi rada prezumpciju, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir nodota aizņēmējiem, tostarp mutiski, proti, vienkāršu prezumpciju, kas pārdevējam vai piegādātājam, kuram ir jāatbild par informāciju, ko snieguši tā izvēlētie starpnieki, ir jāatspēko?
- 8) Vai ievērojama nelīdzsvarotība var pastāvēt tādā līgumā kā pamatlietā aplūkots, kurā abas puses ir pakļautas valūtas maiņas kursa riskam, ja, pirmkārt, pārdevēja vai piegādātāja rīcībā esošie līdzekļi pārsniedz tos, kas ir patērētāja rīcībā, lai paredzētu valūtas maiņas kursa risku, un, otrkārt, risks, kam pakļauts pārdevējs vai piegādātājs, ir ierobežots, bet patērētājs ir pakļauts neierobežotam riskam?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. oktobrī iesniedza Audiencia Provincial de Barcelona (Spānija) – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/GB

(Lieta C-783/19)

(2020/C 19/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Barcelona

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Atbildētājs apelācijas instancē: GB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai cilmes vietu nosaukuma aizsardzības tvērums ļauj aizsargāt to ne tikai attiecībā uz līdzīgiem produktiem, bet arī attiecībā uz pakalpojumiem, kas var būt saistīti ar šo produktu tiešu vai netiešu izplatīšanu?
- 2) Vai, lai konstatētu minētajos [Savienības] regulu pantos (¹) (²) paredzētā pārkāpuma, kas izpaužas kā aplinkus norādījums, risku, ir galvenokārt jāveic gramatiskā analīze, lai noteiktu [nosaukuma] ietekmi uz vidusmēra patērētāju, vai arī šī pārkāpuma, kas izpaužas kā aplinkus norādījums, riska analīzē vispirms ir jānosaka, ka tas attiecas uz tiem pašiem produktiem, līdzīgiem produktiem vai kompleksiem produktiem, starp kuru sastāvdaļām ir ar cilmes vietas nosaukumu aizsargāts produkts?
- 3) Vai pārkāpuma, kas izpaužas kā aplinkus norādījums, risks ir nosakāms, izmantojot objektīvus kritērijus, ja pastāv pilnīga vai ļoti augsta nosaukuma sakritība, vai arī tam būtu jānosaka dažādas pakāpes, ņemot vērā produktus un pakalpojumus, kuri aplinkus norāda un uz kuriem aplinkus norāda, lai secinātu, ka pārkāpuma risks ir vājš un nenozīmīgs?

- 4) Vai aizsardzība, kas ir paredzēta attiecīgajos tiesību aktos, kad pastāv aplinkus norādījuma vai [nepamatotas] izmantošanas risks, ir īpaša aizsardzība šo produktu īpatnību dēļ, vai arī aizsardzībai noteikti ir jābūt saistītai ar tiesību normām par negodīgu konkurenci?

(¹) Padomes Regulas (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 2006, L 93, 12. lpp.) 13. pants.

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.), 103. pants.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. oktobrī iesniedza Rīgikohus (Igaunija) – XX/Tartu vangla

(Lieta C-795/19)

(2020/C 19/32)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Rīgikohus

Pamatlietas puses

Prasītājs: XX

Atbildētāja: Tartu vangla

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (¹), 2. panta 2. punkts, lasot to kopā ar 4. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts, ka dzirdes, kura ir vājāka par paredzēto normu, traucējums ir absolūts šķērslis, lai strādātu par brīvības atņemšanas iestādes ierēdni, un kurās ir aizliegta koriģējošu palīgīdzekļu izmantošana, lai vērtētu attiecībā uz dzirdi izvirzīto prasību izpildi?

(¹) OV 2000, L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. oktobrī iesniedza Okresný súd Košice I (Slovākija) – NI, OJ un PK/Sociálna poisťovňa

(Lieta C-799/19)

(2020/C 19/33)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Košice I

Pamatlietas puses

Prasītājas: NI, OJ, PK

Atbildētāja: Sociālna poistovņa

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā ⁽¹⁾ 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “darba ņēmēju prasījumus attiecībā uz darba samaksu, kas izriet no darba līgumiem” aptver arī kaitējumu, kas nodarīts nelaimes gadījuma darbā izraisītās darba ņēmēja nāves rezultātā?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par maksātspējīgu darba devēju tiek uzskatīts arī darba devējs, attiecībā uz kuru tika iesniegts pieteikums par piespiedu izpildi saistībā ar tiesas apstiprinātu prasījumu par kaitējuma, kas nodarīts nelaimes gadījuma darbā izraisītās darba ņēmēja nāves rezultātā, atlīdzināšanu, bet piespiedu izpildes procesā parāds ir atzīts par neatgūstamu, jo darba devējam nav nekādu līdzekļu?

⁽¹⁾ OV 2008, L 283, 36. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. novembrī iesniedza Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) – Danske Bank A/S/Skatteverket

(Lieta C-812/19)

(2020/C 19/34)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Atbildētāja: Skatteverket

Prejudiciālais jautājums

Vai citā dalībvalstī reģistrētas bankas Zviedrijas filiāle ir neatkarīgs nodokļa maksātājs, ja galvenā pārstāvniecība sniedz pakalpojumus filiālei un piedēvē filiālei attiecīgās izmaksas un ja galvenā pārstāvniecība ietilpst PVN grupā citā dalībvalstī, bet Zviedrijas filiāle neietilpst nevienā Zviedrijas PVN grupā ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/12/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. novembrī iesniedza Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francija) – MN

(Lieta C-813/19)

(2020/C 19/35)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Pamatlietas puses

Prasītājs: MN

Citi lietas dalībnieki: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI, OH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Kriminālprocesa kodeksa 695–16. un nākamajos pantos paredzētie nosacījumi, ar kādiem Francijas prokuratūra izsniedz Eiropas apcietināšanas orderi, pilnībā atbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasībām Eiropas Savienības tiesību izpratnē?
- 2) Vai Francijas prokuratūra atbilst prasībām, kas jāizpilda, lai tā varētu tikt kvalificēta par “izsniegšanas tiesu iestādi” Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 8. novembrī — Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-821/19)

(2020/C 19/36)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Condou-Durande, J. Tomkin un A. Tokár)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

a) atzīt, ka:

— ieviešot jaunu patvēruma pieteikumu nepieņemamības pamatu papildus tiem, kas skaidri noteikti Direktīvā 2013/32/ES, Ungārija nav izpildījusi minētās direktīvas 33. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;

- veicot pasākumus, ar kuriem organizatoriska darbība, kas veikta, lai būtu iespējams uzsākt patvēruma procedūru personām, kuras neatbilst valsts tiesību kritērijiem, kas noteikti tiesību aktos patvēruma jomā, tiek kvalificēta kā noziedzīgs nodarījums un ar kuriem tiek paredzēts noteikt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz personām, kas apsūdzētas šāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā vai notiesātas par tā izdarīšanu, Ungārija nav izpildījusi Direktīvas 2013/32/ES 8. panta 2. punktā, 12. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 22. panta 1. punktā, kā arī Direktīvas 2013/33/ES 10. panta 4. punktā paredzētos pienākumus;

b) piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tā kā kopš 2015. gada pēkšņi pieauga patvēruma pieteikumu skaits, Ungārija vairākkārtīgi izdarīja grozījumus savā patvēruma sistēmā. 2018. gadā būtiski tika grozīti Ungārijas tiesību akti patvēruma tiesību jomā. 2018. gada 20. jūnijā Ungārijas parlaments apstiprināja *az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. évi VI. törvény* (2018. gada Likums VI, ar ko tiek izdarīti grozījumi noteiktos likumos saistībā ar pasākumiem pret nelikumīgu imigrāciju) un septītos grozījumus Ungārijas Konstitūcijā. Šis likumdošanas pasākumu kopums ir pazīstams arī kā Likums "Stop Soros". Ar šiem grozījumiem vēl vairāk tika ierobežots to personu loks, kuras var iegūt patvēruma tiesības, jo atbilstoši grozījumiem Likumā par patvēruma tiesībām par nepieņemamu tiek uzskatīts pieteikums, ko iesniedz persona, kura Ungārijas teritorijā ir ieradusies no valsts, kurā tā nebija pakļauta vajāšanai vai tiešiem vajāšanas draudiem. Šādā pat nozīmē tika grozīts arī *Büntető Törvénykönyv* (Kriminālkodekss). Tādējādi organizatoriska darbība ar mērķi padarīt iespējamu patvēruma procedūras uzsākšanu personām, kuras savā izcelsmes valstī, pastāvīgās dzīvesvietas valstī vai citā valstī, no kuras tās ieradušās [Ungārijā], netiek vajātas rases, valstspiederības, piederības noteiktai sociālai grupai, reliģiskās vai politiskās pārliecības dēļ, vai personām, kurām nav pamatotu baļu tikt tieši vajātām tika kvalificēta kā noziedzīgs nodarījums.

Uzskatīdama, ka 2018. gadā pieņemtās tiesību normas ir pretrunā Savienības tiesībām, Komisija uzsāka pārkāpuma procedūru pret Ungāriju. Ņemot vērā, ka pirmstiesas procedūrā Ungārijas izklāstītie apgalvojumi nav kļiedējuši Komisijas šaubas, Komisija nolēma celt prasību Tiesā.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 20. novembrī Achemos Grupē UAB un Achema AB iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2019. gada 12. septembra spriedumu lietā T-417/16 Achemos Grupē UAB un Achema AB/Komisija

(Lieta C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Achemos Grupē UAB un Achema AB (pārstāvji: R. Martens, *avocat*, un V. Ostrovskis, *advokata*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Lietuvas Republika un Klaipēdos Nafta AB

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) un 2) punktu;

— nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā

- vai, pakārtoti, pašai lemt par pirmajā instancē celto prasību un pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu (¹);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats: LESD 263. panta, kas lasīts kopsakarā ar LESD 256. panta 1. punktu, un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, neizvērtējot informāciju, uz kuru Komisija balstījās, lai pieņemtu savu lēmumu, kaut arī pienācīgā Vispārējās tiesas vērtējumā par Komisijas lēmuma tiesiskumu ir jābūt iekļautam vērtējumam par to, vai informācija, uz kuru Komisija ir balstījies, ir fakti ziņā pareiza, uzticama un saskanīga.
2. Otrais pamats: Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkta, tiesību uz labu pārvaldību un Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (²) 12. panta, kas lasīts kopsakarā ar šīs regulas 5. pantu, pārkāpums, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesībās, pārmetot apelācijas sūdzības iesniedzējām, ka tās Komisijas sākotnējā izskatīšanā nav informējušas Komisiju, kaut arī, pamatojoties uz pienākumu veikt rūpīgu un objektīvu izskatīšanu un tiesībām uz labu pārvaldību, tieši Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka tās rīcībā ir iespējami vispilnīgākā un uzticamākā informācija.
3. Trešais pamats: LESD 296. panta 2. punkta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta c) apakšpunkta, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, jo Vispārējā tiesa skaidri un nepārprotami nav norādījusi, kāpēc SDG projekts varētu tikt atbrīvots no Direktīvas 2004/18/EK (³) 14. panta piemērošanas un tieši piešķirts *Klaipēdos Nafta*, kaut arī atbilstoši sava pienākumam norādīt pamatojumu Vispārējai tiesai sava argumentācija bija jāizklāsta tā, lai apelācijas sūdzības iesniedzējām ļautu pārliecināties par pieņemtā lēmuma pamatojumu.

(¹) ¹Komisijas Lēmums C(2013) 7884 *final* (2013. gada 20. novembris), ar ko valsts atbalsts SA.36740 (2013/NN), kuru Lietuva ir piešķirusi *Klaipēdos Nafta*, tika atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu (OV 2016, C 161, 1. lpp.).

(²) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.)

Prasība, kas celta 2019. gada 21. novembrī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-849/19)

(2020/C 19/38)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Bouchagiar un C. Hermes)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītāja lūdz Tiesu:

- atzīt, ka Grieķijas Republika ir pārkāpusi pienākumus, kas tai izriet no Direktīvas 92/43/EEK 4. panta 4. punkta un 6. panta 1. punkta (¹), kā arī Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo tā noteiktajos termiņos neesot pieņēmusi visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu atbilstošus aizsardzības mērķus un atbilstošus aizsardzības pasākumus attiecībā uz 239 Kopienas nozīmes teritorijām (KNT), kuras atrodas Grieķijas teritorijā un kuras ir ietvertas Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmumā 2006/613/EK (²);
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija uzskata, ka Grieķijas Republika noteiktajos termiņos neesot noteikusi atbilstošus aizsardzības pienākumus attiecībā uz 239 Kopienas nozīmes teritorijām, kuras atrodas Grieķijas teritorijā.

Turklāt Eiropas Komisija apgalvo, ka Grieķijas Republika noteiktajos termiņos neesot ieviesusi atbilstošus aizsardzības pasākumus attiecībā uz 239 Kopienas nozīmes teritorijām, kuras atrodas Grieķijas teritorijā.

Šo iemeslu dēļ Grieķijas Republika esot pārkāpusi Direktīvas 92/43/EEK 4. panta 4. punktu un 6. panta 1. punktu, kā arī Līgumu par Eiropas Savienības darbību.

(¹) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.).

(²) Komisijas Lēmums 2006/613/EK (2006. gada 19. jūlijs), ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (OV 2006, L 259, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 25. novembrī — Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-856/19)

(2020/C 19/39)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Perrin un A. Sipos)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, pēc pārejas perioda, kurš beidzās 2017. gada 31. decembrī, piemērodama apgrozībā laistām cigaretēm vispārējo akcīzes nodokli, kurš ir zemāks par 60 % no vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas, un uzlikdama 1 000 cigaretēm akcīzes nodokli, kurš ir zemāks par 115 euro, Ungārija nav izpildījusi Padomes Direktīvas 2011/64/ES (2011. gada 21. jūnijs) par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (¹) 10. panta 2. un 3. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2011/64/ES (2011. gada 21. jūnijs) par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm 10. panta 2. punktu no 2014. gada 1. janvāra vispārējais akcīzes nodoklis cigaretēm ir vismaz 60 % no apgrozībā laisto cigarešu vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas, ja vien akcīzes nodoklis nav vismaz EUR 115 par 1 000 cigaretēm. Ņemot vērā, ka Ungārija piemēro akcīzes nodokli, kurš ir zemāks par EUR 115 par 1 000 cigaretēm, šai dalībvalstij ir pienākums noteikt akcīzes nodokli vismaz 60 % apmērā no vidējās svērtās cenas.

Direktīvas 2011/64/ES 10. panta 2. punkta trešajā daļā Ungārijai un septiņām citām dalībvalstīm šā akcīzes nodokļa apmēra sasniegšanai tika noteikts pārejas periods līdz 2017. gada 31. decembrim. Saskaņā ar Direktīvas 2011/64/ES 10. panta 2. un 3. punktu minētā perioda beigās norādītajām dalībvalstīm ir jābūt sasniegušām minētos akcīzes nodokļa sliekšņus.

Komisija uzskata, ka pārejas perioda beigās Ungārija nebija sasniegusi Direktīvas 2011/64/ES 10. panta 2. un 3. punktā noteiktos akcīzes nodokļa sliekšņus un ka pēc 2017. gada 31. decembra minētā dalībvalsts turpina piemērot akcīzes nodokli, kas ir zemāks par šajā direktīvā noteiktajiem sliekšņiem.

(¹) Padomes Direktīva 2011/64/ES (2011. gada 21. jūnijs) par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (OV 2011, L 176, 24. lpp.).

**Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 10. jūlija rīkojums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste, persona, kas iestājusies lietā:
Francijas Republika**

(Lieta C-569/17) (¹)

(2020/C 19/40)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 392, 20.11.2017.

**Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2019. gada 14. augusta rīkojums – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH/Lotte
Co. Ltd, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**

(Lieta C-580/18 P) (¹)

(2020/C 19/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 25, 21.1.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 29. augusta rīkojums (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-751/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/42)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 82, 4.3.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 16. jūlija rīkojums (Tribunale ordinario di Roma (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.)/Soundreef Ltd

(Lieta C-781/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/43)

Tiesvedības valoda – itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 112, 25.3.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 11. jūlija rīkojums (Amtsgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – flihtright GmbH/Eurowings GmbH

(Lieta C-180/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 246, 22.7.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 19. jūlija rīkojums (Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – HC, ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Lieta C-247/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/45)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 246, 22.7.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 29. augusta rīkojums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko aizsākusi Nobina Finland Oy

(Lieta C-327/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/46)

Tiesvedības valoda – somu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 220, 1.7.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. augusta rīkojums (Amtsgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – EUflight.de GmbH/Eurowings GmbH

(Lieta C-345/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 255, 29.7.2019.

**Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 22. jūlija rīkojums (Amtsgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) –
GE/Société Air France**

(Lieta C-370/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 280, 19.8.2019.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. novembra spriedums – Beļģija/Komisija

(Lieta T-287/16 RENV) ⁽¹⁾

(ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Beļģijas izdevumi – Nepamatoti samaksātas eksporta kompensācijas – Atgūšanas neesamība neuzmanības dēļ, kurā vainojama dalībvalsts struktūra – Visu iespējamo tiesību aizsardzības līdzekļu neizmēģināšana – Samērīgums)

(2020/C 19/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji: J.-C. Halleux, M. Jacobs un C. Pochet, pārstāvji, kuriem palīdz E. Grégoire un J. Mariani, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Bouquet un B. Hofstötter)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/417 (2016. gada 17. marts), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2016, L 75, 16. lpp.), ciktāl ar to no minētā finansējuma attiecībā uz Beļģijas Karalisti tiek izslēgta summa 9 601 619 EUR apmērā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/417 (2016. gada 17. marts), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar to no minētā finansējuma attiecībā uz Beļģijas Karalisti tiek izslēgta summa 9 601 619 EUR apmērā.
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan tiesvedībā Vispārējā tiesā, gan tiesvedībā Tiesā.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. novembra spriedums – Missir Mamachi di Lusignano u.c./Komisija(Lieta T-502/16) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Ierēdņa un viņa laulātās slepkavība – Pienākums nodrošināt Savienības dienestā esošo darbinieku drošību – Iestādes atbildība par morālo kaitējumu mirušā ierēdņa tiesību pārkāpējiem – Ierēdņa māte, brālis un māsa – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Pienemamība – Locus standi atbilstoši LESD 270. pantam – Civildienesta noteikumos minēta persona – Saprātīgs termiņš)

(2020/C 19/50)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Šanhaja, Ķīna) un 6 pārējie prasītāji, kuru vārdi ir sprieduma pielikumā (pārstāvji: F. Di Gianni, G. Coppo un A. Scalini, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji B. Eggers, G. Gattinara un D. Martin, vēlāk – G. Gattinara un R. Striani)

Priekšmets

Pašība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek būtībā lūgts piespriest Komisijai izmaksāt Alessandro Missir Mamachi di Lusignano tiesību pārkāpējiem, Livio Missir Mamachi di Lusignano tiesību pārkāpējiem un Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, Stefano Missir Mamachi di Lusignano un Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano dažādas summas kā atlīdzību par morālo kaitējumu, kurš radies Alessandro Missir Mamachi di Lusignano un viņa laulātās slepkavības rezultātā, kas notika 2006. gada 18. septembrī Rabātā [Rabat] (Maroka), kur Alessandro Missir Mamachi di Lusignano atradās ar savu amatu saistītu iemeslu dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Vairs nav jālemj par prasībām piespriest Eiropas Komisijai izmaksāt morālā kaitējuma atlīdzību 463 050 EUR apmērā katram Alessandro Missir Mamachi di Lusignano tiesību pārkāpējam, summu 574 000 EUR šiem pašiem tiesību pārkāpējiem un summu 308 700 EUR apmērā Livio Missir Mamachi di Lusignano tiesību pārkāpējiem.
- 2) Komisijai tiek piespriests solidāri samaksāt summu 50 000 EUR apmērā Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin kā viņai nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību.
- 3) Komisijai tiek piespriests solidāri samaksāt summu 10 000 EUR apmērā Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano kā viņai nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību.
- 4) Komisijai tiek piespriests solidāri samaksāt summu 10 000 EUR apmērā Stefano Missir Mamachi di Lusignano kā viņam nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību.
- 5) Katrai šīs rezolutīvās daļas 2)–4) punktā minētajai atlīdzībai pieskaita nokavējuma procentus, skaitot no šā sprieduma pasludināšanas dienas līdz pilnīgai samaksai, atbilstoši likmei, kādu Eiropas Centrālā banka (ECB) noteikusi savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem.
- 6) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 7) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-132/12 un 1.9.2016. nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. novembra spriedums – Izuzquiza un Semsrott/Frontex

(Lieta T-31/18) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti, kas attiecas uz jūras operāciju, kuru 2017. gadā veica Frontex Vidusjūras reģiona centrālajā daļā – Izmantotie kuģi – Piekļuves atteikums – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Izņēmums sabiedrības interešu aizsardzībai valsts drošības jomā)

(2020/C 19/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Luisa Izuzquiza (Madride, Spānija) un Arne Semsrott (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: S. Hilbrans, R. Callsen, advokāti, un J. Pobjoy, barister)

Atbildētāja: Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (pārstāvji: H. Caniard un T. Knäbe, kam palīdz B. Wägenbaur un J. Currall, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Frontex 2017. gada 10. novembra lēmumu CGO/LAU/18911c/2017, ar ko tiek atteikta piekļuve dokumentiem, kuros ietverta informācija par katra kuģa nosaukumu, karogu un tipu, kurus Frontex ir izmantojusi Vidusjūras reģiona centrālajā daļā kopīgā operācijā Triton laika posmā no 2017. gada 1. jūnija līdz 30. augustam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Luisa Izuzquiza un Arne Semsrott atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 112, 26.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 21. novembra spriedums – K.A. Schmersal Holding/EUIPO – Tecnum (“tec.nicum”)

(Lieta T-527/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “tec.nicum” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme “TECNIUM” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas 2017/1001 18. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts un 47. panta 2. un 3. punkts – Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju – Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā)

(2020/C 19/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Vupertāle, Vācija) (pārstāvis: A. Haudan, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Tecnum, SL (Manrise, Spānija) (pārstāvis: E. Sugañes Coca, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 21. jūnija lēmumu lietā R 2427/2017-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Tecnum* un *K.A. Schmersal Holding*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 381, 22.10.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. novembra spriedums – Wywiał-Przęda/Komisija

(Lieta T-592/18) (¹)

(Civildienests – Līgumdarbinieki – Atalgojums – Lēmums, ar kuru atteikts piešķirt ekspatriācijas pabalstu – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Darbs, kas veikts citas valsts labā – Diplomātiskais statuss – Piecu gadu ilgs atsaucē laiksposms)

(2020/C 19/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Katarzyna Wywiał-Przęda* (*Wezembeek-Oppem*, Beļģija) (pārstāvji: x)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *T. Bohr* un *D. Milanowska*)

Priekšmets

Par prasību, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2017. gada 23. novembra lēmumu, ar kuru prasītājai atteikts piešķirt ekspatriācijas pabalstu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Katarzyna Wywiał-Przęda* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 427, 26.11.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. novembra spriedums – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (“DermoFaes Atopimed”)(Lieta T-642/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “DermoFaes Atopimed” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Dermowas” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 19/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Vācija) (pārstāvis: A. Thünken, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spānija) (pārstāvji: A. Vela Ballesteros un S. Fernandez Malvar, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 11. jūlija lēmumu lietā R 1365/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Dr. August Wolff un Faes Farma.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Faes Farma, SA tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas iepriekš minētajai sabiedrībai radušies procesā EUIPO Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 4, 7.1.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. novembra spriedums – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (“DermoFaes”)(Lieta T-643/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “DermoFaes” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Dermowas” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 19/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Vācija) (pārstāvis: A. Thünken, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spānija) (pārstāvji: A. Vela Ballesteros un S. Fernandez Malvar, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 14. jūnija lēmumu lietā R 1842/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp D^r. August Wolff un Faes Farma.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) D^r. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Faes Farma, SA tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas iepriekš minētajai sabiedrībai radušies procesā EUIPO Apelācijas padomē.

(¹) OV C 16, 14.1.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. novembra spriedums – Werner/EUIPO – Merck (“fLORAMED”)

(Lieta T-695/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “fLORAMED” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MEDIFLOR” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 19/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Stefan Werner (Baldham, Vācija) (pārstāvis: T Büttner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: S. Hanne)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Merck KGaA (Darmstadt, Vācija) (pārstāvji: U. Pflęghar, M. Best, M. Giannakoulis un S. Schöffner, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 17. septembra lēmumu lietā R 197/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Merck un S. Werner.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Stefan Werner atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 25, 21.1.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. novembra spriedums – Wyld/EUIPO – Kaufland Warenhandel (“wyld”)(Lieta T-711/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “wyld” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “WILD CRISP” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Daļējs reģistrācijas pieteikuma noraidījums)

(2020/C 19/57)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wyld GmbH (Minhene, Vācija) (pārstāvis: M. Douglas, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: M. Fischer)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniere: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Nekārsulma, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 24. septembra lēmumu lietā R 2621/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Kaufland Warenhandel un Wyld.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Wyld GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 35, 28.1.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. novembra rīkojums – Growth Energy un Renewable Fuels Association/Padome(Lieta T-276/13 RENV) ⁽¹⁾

(Dempings – Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanola imports – Galīgais antidempinga maksājums – Apstrīdētā tiesību akta atcelšana – Intereses celt prasību zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2020/C 19/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Growth Energy (Vašingtona, Amerikas Savienotās Valstis) un Renewable Fuels Association (Vašingtona) (pārstāves: P. Vander Schueren un M. Peristeraki, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāves: S. Boelaert, kurai palīdz, N. Tuominen, advokāte)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Maxian Rusche un M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (pārstāvji: O. Prost un A. Massot, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 157/2013 (2013. gada 18. februāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanola importam (OV 2013, L 49, 10. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītājiem un to apvienību biedriem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Growth Energy, Renewable Fuels Association, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 226, 3.8.2013.

Vispārējās tiesas 2019. gada 21. novembra rīkojums – ZI/Komisija

(Lieta T-618/18) (¹)

(Civildienests – Ierēdņi – Nodrošinājums saskaņā ar kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu – Ierēdņa laulātā apdrošināšana – Intereses celt prasību neesamība – Nepieņemamība)

(2020/C 19/59)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZI (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un L. Vernier)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji: J. Van Pottelberge un J. Steele), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: R. Meyer un M. Alver)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (PMO) 2017. gada 4. decembra lēmumu, ar kuru ir atteikts apdrošināt prasītājas vīru saskaņā ar Eiropas Savienības kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) ZI atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 455, 17.12.2018.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Taminco/Komisija**(Lieta T-740/18 R)****(Pagaidu noregulējums – Augu aizsardzības līdzekļi – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Darbīgā viela tirams – Laišanas tirgū apstiprināšanas nosacījumi – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)**

(2020/C 19/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Taminco BVBA (Gente, Beļģija) (pārstāvji: C. Mereu un S. Englebert, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Koleva, A. Lewis un I. Naglis)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2018/1500 (2018. gada 9. oktobris) par darbīgās vielas tirama apstiprinājuma neatjaunošanu un tādu sēkļu izmantošanas un tirdzniecības aizliegšanu, kuras apstrādātas ar augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur tiramu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un ar ko groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV 2018, L 254, 1. lpp.), izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. novembra rīkojums – Flovax/EUIPO – Dagniaux un Gervais Danone (“GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923”)**(Lieta T-147/19) ⁽¹⁾****(Eiropas Savienības preču zīme – Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923” – Apstrīdētā lēmuma atsaukšana – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2020/C 19/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Flovax Sàrl (Doncols, Luksemburga) (pārstāvis: C.-S. Marchiani, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: S. Pétrequin un J. Crespo Carrillo)

Cita procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Dagniaux (Roubaix, Francija)

Cita procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Compagnie Gervais Danone (Parīze, Francija) (pārstāvis: S. Havaré Duclos, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 18. maija lēmumu apvienotajās lietās R 2210/2016-1 un R 2211/2016-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Compagnie Gervais Danone*, no vienas puses, un *Flovax* un *Dagniaux*, no otras puses.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 148, 29.4.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 18. novembra rīkojums – Dickmanns/EUIPO

(Lieta T-181/19) (¹)

(Civildienests – Pagaidu darbinieki – Uz noteiktu laiku noslēgts līgums, kurā ir ietverta klauzula par līguma izbeigšanu – Nosacījums, saskaņā ar kuru līgums tiek izbeigts gadījumā, ja darbinieka vārds netiek iekļauts konkursa rezerves sarakstā – Apstiprinošs akts – Sūdzības iesniegšanas termiņš – Nepieņemamība)

(2020/C 19/62)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sigrīd Dickmanns (*Gran Alacant*, Spānija) (pārstāvis: H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Lukošūitē, kam palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt EUIPO 2018. gada 4. jūnijā lēmumu, ar kuru ir noraidīti prasītājas prasījumi atcelt viņas līguma 5. pantā ietverto klauzulu par līguma izbeigšanu, pār kvalificēt viņas līgumu par līgumu uz nenoteiktu laiku, vajadzības gadījumā atcelt 2017. gada 14. decembra lēmumu un piešķirt viņas līguma otro pagarinājumu pēc 2018. gada 30. septembra, vai vismaz iekļaut viņu procesā attiecībā uz pagaidu darbinieku līgumu otro pagarināšanu atbilstoši 2016. gada 28. janvāra "Uz noteiktu laiku noslēgto pagaidu darbinieku līgumu pagarināšanas pamatnostādņem", un, otrkārt, prasība, ar kuru tiek lūgts atlīdzināt prasītājas, iespējams, ciestos zaudējumus.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus, kā arī atlīdzina Sigrid Dickmanns tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 206, 17.6.2019.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Sīpcam Oxon/Komisija**(Lieta T-518/19 R)****(Pagaidu noregulējums – Augu aizsardzības līdzekļi – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Darbīgā viela hlortalonils –
Laišanas tirgū apstiprināšanas nosacījumi – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)**

(2020/C 19/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sīpcam Oxon SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji: C. Meru un P. Sellar, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: I. Naglis un A. Dawes)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2019/677 (2019. gada 29. aprīlis) par darbīgās vielas hlortalonila apstiprinājuma neatjaunošanu, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, un par grozījumiem Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 540/2011 (OV 2019, L 114, 15. lpp.), izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
 - 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.
-

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate/Komisija

(Lieta T-549/19 R)

(Pagaidu noregulējums – Zāles reti sastopamu slimību ārstēšanai – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamības neesamība)

(2020/C 19/64)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mbH (Wedel, Vācija) (pārstāvis: P. von Czetrtritz, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. F. Brakeland, L. Haasbeek un C. Hermes)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek lūgts apturēt Komisijas 2019. gada 20. jūnija Īstenošanas lēmuma C(2019) 4858 *final*, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai Nr. 726/2004 piešķir tirdzniecības atļauju cilvēkiem paredzētām zālēm “Trecondi–treosulfāns”, 5. panta izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 26. septembra rīkojums – Microos Food Safety/Komisija

(Lieta T-568/19 R)

(Pagaidu noregulējums – Bakteriofāgs – Listerioze – Listex™ P100 – Nepieņemamība)

(2020/C 19/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Microos Food Safety BV (Wageningen, Nīderlande) (pārstāvis: S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Eggers, W. Farrell un I. Galindo Martín)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt apgalvotā Eiropas Komisijas 2019. gada 17. jūnija lēmuma, ar kuru tā esot aizliegusi laist tirgū *Listex™ P100*, lai to izmantotu kā pārstrādes palīg līdzekli lietošanai cilvēka uzturā gata-
viem dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2019. gada 23. oktobrī – Northgate un Northgate Europe/Komisija

(Lieta T-719/19)

(2020/C 19/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Northgate plc* (Darlington, Apvienotā Karaliste) un *Northgate Europe Ltd* (Darlington) (pārstāvji: J. Lesar, Solicitor, un K. Beal, QC)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (2019. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karaliste īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu finansēšanas atbrīvojumu, ciktāl tas attiecas uz prasītājiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu un/vai pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā vai vērtējumā, izvēloties atsauces sistēmu nodokļu režīma analīzei. Komisijai esot bijis jāizskata atsauces sistēma kā AK sabiedrību ienākuma nodokļa sistēma, nevis kā tikai kontrolēto ārvalstu uzņēmumu (*controlled foreign companies*, turpmāk tekstā – “CFC”) sistēma.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un/vai pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā vai vērtējumā, izvēloties kļūdainu pieeju CFC sistēmas analīzei. Apstrīdētā lēmuma (124.) līdz (126.) apsvērumā Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka AK 2010. gada Likuma par nodokļiem (starptautiskie un citi noteikumi) [UK's *Taxation (International and Other Provisions) Act*] likuma 9.A sadaļas 9. nodaļas normas ir atkāpe no tā 5. nodaļā noteiktā vispārējā nodokļu samaksas pienākuma.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, apstrīdētā lēmuma (127.) līdz (151.) apsvērumā konstatējot, ka selektivitātes kritērijs bija izpildīts ar to, ka pret uzņēmumiem faktiski un juridiski salīdzināmās situācijās bija atšķirīga attieksme.

4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka atbrīvojums 75 % apmērā saskaņā ar AK 2010. gada Likuma par nodokļiem (starptautiskie un citi noteikumi) 371ID pantu ir attaisnojams ar nodokļu sistēmas raksturu un vispārējo struktūru.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka nodokļa maksāšanas pienākuma noteikšana tiem CFC, kuri atbilst 9. nodaļā ietvertajiem izņēmumiem, kā kategorijai, pārkāptu prasītāju brīvību veikt uzņēmējdarbību pretēji LESD 49. pantam.
6. Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā vai vērtējumā attiecībā uz atbrīvojumu 75 % apmērā un fiksētās proporcijas jautājumu.
7. Ar septīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas lēmums neatbilstot ES tiesību vispārējam nediskriminācijas jeb vienlīdzības principam.
8. Ar astoto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pēc analogijas piemērojot vai nepamatoti izmantojot Padomes Direktīvas (ES) 2016/1164 ⁽¹⁾, kas *ratione temporis* nebija piemērojama, normas.

(¹) Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV 2016, L 193, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 25. oktobrī – LSEGH (Luxembourg) un London Stock Exchange Group Holdings (Italy)/Komisija

(Lieta T-726/19)

(2020/C 19/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: LSEGH (Luxembourg) Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) un London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (Londona) (pārstāvji: O. Brouwer, A. Pliego Selie un A. von Bonin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas Lēmumu C(2019) 2526 *final* (2019. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu SA.44896, ko īstenojusi Apvienotā Karaliste attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu finansēšanas atbrīvojumu; un
- uzdot Komisijai segt prasītāju izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. pantam, tostarp izdevumus, kas radušies personām, kas iestājušās lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā un, apstrīdētajā lēmumā identificējot atsaucēs sistēmu, nav pienācīgi norādījusi pamatojumu.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā un, apstrīdētajā lēmumā nepareizi raksturojot grupas finansēšanas atvieglojumu kā atkāpi no normālas atsaucēs sistēmas darbības, neesot pienācīgi norādījusi pamatojumu.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo apstrīdētajā lēmumā esot konstatēts, ka grupas finansēšanas atvieglojums diskriminē tirgus dalībniekus.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo apstrīdētajā lēmumā esot secināts, ka grupas finansēšanas atvieglojums neesot attaisnojams ar atsaucēs sistēmas raksturu un vispārējo struktūru.

Prasība, kas celta 2019. gada 29. oktobrī – PL/Komisija

(Lieta T-728/19)

(2020/C 19/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PL (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2019. gada 13. augusta un 26. septembra lēmumus, ar ko daļēji ir atteikta piekļuve dokumentiem, kas minēti prasītāja 2018. gada 4. decembra pieteikumos un apstiprinošajos pieteikumos, kas reģistrēti 2019. gada 28. februārī, pamatojoties uz izņēmumu saistībā ar personu privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzību, kurš paredzēts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2019. gada 29. oktobrī – Arris Global/Komisija

(Lieta T-731/19)

(2020/C 19/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arris Global Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: J. Lesar, Solicitor, un K. Beal, QC)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (2019. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karaliste īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu finansēšanas atbrīvojumu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu un/vai pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā vai vērtējumā, izvēloties atsaucē sistēmu nodokļu režīma analīzei. Komisijai esot bijis jāizskata atsaucē sistēma kā AK sabiedrību ienākuma nodokļa sistēma, nevis kā tikai kontrolēto ārvalstu uzņēmumu (*controlled foreign companies*, turpmāk tekstā – “CFC”) sistēma.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un/vai pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā vai vērtējumā, izvēloties kļūdainu pieeju CFC sistēmas analīzei. Apstrīdētā lēmuma (124.) līdz (126.) apsvērumā Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka AK 2010. gada Likuma par nodokļiem (starptautiskie un citi noteikumi) [UK's Taxation (International and Other Provisions) Act] likuma 9.A sadaļas 9. nodaļas normas ir atkāpe no tā 5. nodaļā noteiktā vispārējā nodokļu samaksas pienākuma.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, apstrīdētā lēmuma (127.) līdz (151.) apsvērumā konstatējot, ka selektivitātes kritērijs bija izpildīts ar to, ka pret uzņēmumiem faktiski un juridiski salīdzināmās situācijās bija atšķirīga attieksme.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka atbrīvojums 75 % apmērā saskaņā ar AK 2010. gada Likuma par nodokļiem (starptautiskie un citi noteikumi) 3711D pantu ir attaisnojams ar nodokļu sistēmas raksturu un vispārējo struktūru.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka nodokļa maksāšanas pienākuma noteikšana tiem CFC, kuri atbilst 9. nodaļā ietvertajiem uzņēmumiem, kā kategorijai, pārkāptu prasītājas brīvību veikt uzņēmējdarbību pretēji LESD 49. pantam.

6. Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā vai vērtējumā attiecībā uz atbrīvojumu 75 % apmērā un fiksētās proporcijas jautājumu.
7. Ar septīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas lēmums neatbilstot ES tiesību vispārējam nediskriminācijas jeb vienlīdzības principam.
8. Ar astoto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pēc analogijas piemērojot vai nepamatoti izmantojot Padomes Direktīvas (ES) 2016/1164 ⁽¹⁾, kas *ratione temporis* nebija piemērojama, normas.
9. Ar devīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, apstrīdētā lēmuma (176) apsvērumā konstatējot, ka pastāv patiesā labuma guvēju klase (ieskaitot prasītāju) un ka prasītāja esot saņēmusi atbalstu, kurš ir jāatgūst atbilstoši apstrīdētā lēmuma 2. panta 1. punktam.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV 2016, L 193, 1. lpp.).

Vispārējās tiesas 2019. gada 18. novembra rīkojums – Lantmännen un Lantmännen Agroetanol/Komisija

(Lieta T-79/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 131, 8.4.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. novembra rīkojums – DK/GSA

(Lieta T-537/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/71)

Tiesvedības valoda – franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 328, 30.9.2019.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV